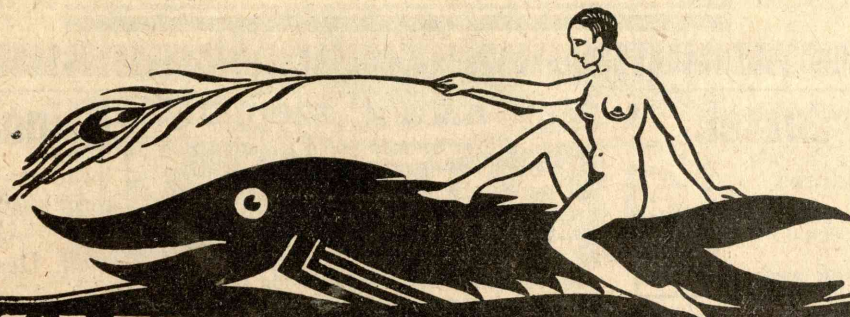

X. évf. 2. sz.
Timișoara, 1932 január 12

P. 2820

Ára 20 lei, 3 kč., 8 dinár, 2.50 lira
Bucarestben : 25 lei
Párisban . : 2 fr. 50 cent
Berlinben . : 50 Pfennig
Londonban : 1/2 angol shilling

IKAVIAR

A MODERN EMBER KULTURÁJÁVAL, HALADÁSSAL, MŰVÉSZETTEL ÉS A MODERN ÉLET PROBLÉMAIVAL FOGLALKOZÓ HETILAP

Ceglokoff rajza

Ne utazzon el
a legújabb

„HERMES”

vasuti menet-
rendkönyv nélkül

Károlyi József

uri fodrász

Timișoara, Belváros, Jenőherceg-
ucca 14.

Hajvágás hölgyek számára is.

PARISI HETILAP

A franciaországi magyarság ked-
velt és népszerű magyar nyelvű
hetilapja. Előfizetési ára félév-
re külföldre 20 Fr. Mutaiványszá-
mot ingyen küld a kiadóhivatal:
Páris, VIe. 33 rue Mazarine

Jugoslávia

területén levő olvasóink figyelmét fel-
hívjuk, hogy a nagy portóköltés és a
hosszadalmas adminisztrációs munka el-
kerülése miatt a lapban hirdetett összes
„Bán-dor” könyveket megvehetik mind-
ama helyeken, ahol a lapot szok-
ták hetenként megvásárolni. De a pénz
előzetes beküldése ellenében, vagy
utánvét mellett jugoszláviai fiókkiadó-
hivatalunk is szállítja. Címe:

„Medjunarodni Prometni Novinski i Ogl.
Zavod D. D. Subotica, 2.”

Vagy az egyes lapárusítóknál, vagy
fenti fiókkiadóhivatalunknál megrendel-
hető és azonnal szállítható:

1. Kató egy urileány vallomásai,
Dinar 35.—
2. Kató mint asszony „ 35.—
3. Kató válása, képekkel „ 35.—
4. Vera naplója, képekkel Dinar 70.—
5. Színésznő emlékiratai, 9 drb.
tollrajzzal Dinar 200.—
6. „Káviar” 1931 I. félév 520 oldalon
kötve, Dinar 80.—
7. **Bestiák**
képekkel, Dinar 80.—

BOSZÁK ALBERT

műköszörtüs. Temesvár IV. Bem u. 30.
Vállalja ollók, borotvák, kések szak-
szerű köszörlését. — Solingeni acél-
áruk raktáron. (30)

Mint három széplány

ugy sorakozik egymás mellé a Kató sor-
zat három pompás könyve. Egy fiatal
lánynak mozealmas élete három különálló
gyönyörű kötetű könyvben, négy darab
fénykép illusztrációval. Bán-dornak legjobb
regénye, ára a három kötetnek belföldön
utánvét mellett 300 lei, külföldön 450 lei.
(Magyarország és Franciaországba után-
vét nélkül nem küldhető).

Uriasszony lakásán

fogyó és gyögmasszást végez
manikűröz, pedikűröz. (4)
BUDAPEST, VII. Wesselényi
u. 22 I. 23, lépcsőház

Hajfestést

bármely színre garancia mellett vállal

Todorov Pál

hajfestő és női fodrász
Timișoara, Belváros, Rezső ucca
Elsőrangú víz és vasondolálás
Férfi és női manikűr

3 nap alatt eltűntett: szeplőt,
májfoltot, pattanást VIOLA
krém-szappan. Készíti Weiss
Sándor gyógyszerháza Dóm-tér 9

Müller

a legszebben tisztít, fest, vasal
Timișoara, Gyárváros

Martin J.

Férfi és női fodrász, hajfestés és manikűr-szalón.
Timișoara, IV. Kossuth Lajos ucca 21. szám.

Őszi ujdonságok

Női filc- és bársonykalapok minden színben és
minőségben meglepő olcsó árak mellett.

Férfi kalapok nagy választékban:

Tuvicsák kalapszalón

TIMIȘOARA, Gyárváros, Fő ucca, 25. szám
Mercur mellett

Csinos, fiatal urilány

minden igénynek megfelelőleg
manikűröz saját szalonjában.

Budapest

VI. Dessewffy utca 4. színt
..... a kapu alatt[7]

Dolly

krém
puder
szeplőviz

Legszebb ajándék! Gyártja:
Roth Jenő gyógyszerháza
Timișoara, III. Dózsa és
Pósta ucca sarkán

Vasgerendák és betonvas

nagy raktár és gyári vagonszállítás

Jäger József és Péter

vaskereskedőknél

Timișoara Józsefváros, Hunyady-ut 33
Telefon 326. 52

Vera naplója

Egy fiatal lány intim feljegyzé-
sei a szerelemtől, a szeretőktől
és sok más érdekes dolgokról,
írta: Bán-dor, négy darab fénykép-
illusztrációval. Ára belföldön után-
vét mellett 200 lei, külföldön 250 lei.

Divatcikkekben
a legjobb be-
szerzési forrás:

„LOUVRE” divatáruház

a józsefvárosi templommal szemben

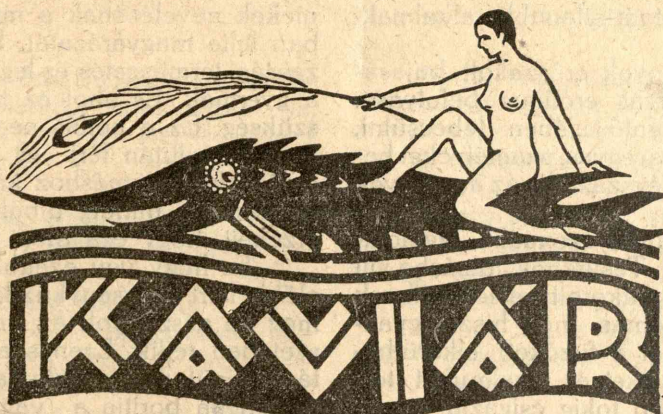
(4)

Szerkesztőség és kiadóhivatal

Zimisoara, Gyárváros,
Vadászerdei alé 54

Hirdetési tarifa:

Hasábmiliméterenként 4 lei,
apróhirdetés szavanként 6 lei
Külföldi hirdetési díjak előre
fizetendők.

Előfizetési árak 1/4 évre:

Magyarországon 10 pengő
Romániában 240 lei

Külföldön máshol egynegyed évre
300 lei, mely összeg postautal-
ványon a kiadóhivatal címére
küldendő be.

A szerkesztőség kéziratokat nem
ad vissza és nem őriz meg.

— Megjelenik minden héten, kedden —

Főszerkesztő:
DINNYÉS ÁRPÁD

Felelős szerkesztő:
BEN GIT

Szerkesztő:
BÁN-DOR

A női szerelmi szükséglet

Az asszonyok férfiörülete sohasem volt olyan általános jelenség, mint az Ancien Regimeben, amit azonban egész természetes dolognak tartottak.

Két közmondást is idézünk, melyek ebben az időben voltak elterjedve. „Övük alatt az asszonyok mindig éhesek.” „Állandóan az asztalnál, vagy a hátukon, ez az, ami az asszonyoknak tetszik.”

Ha egy férfi kedvező hirnévnek örvend, úgy készen kell állania az asszonyok legvilágosabb bátorításaira, előkészítik neki a legkedvezőbb alkalmakat és mindegyik engedékeny vele szemben. Fonguet főintendánsról írja Hervez: „Fonguet, aki kétségkívül más gondokkal volt terhelve, nem vette magának a fáradságot, hogy udvaroljon; meglepődött azzal, hogy kívánságát feljegyezte és a jelzett időre és a megjelölt ágyban ott volt a kívánt asszony.”

És az ilyen szerencsének még számtalan férfi volt részese. Zaid Effendi török követ 1742-iki párisi látogatása számtalan asszonyt izgalomba hozott; mert ha ennek a pasának több asszony van a háremében, akkor kivételes férfiassággal kell bírnia. Leányok és asszonyok törték magukat, hogy megláthassák, mit sem törődve a női bujaság cinikus kigunyolásával, mely karikaturákban és gunyversekben rögtön megnyilvánult.

A II. Károly idejébeli angol társadalomra jellemző, hogy egész sereg kötél-táncos, mülovar és ballettáncos az angol főnemeselek ágyaiban éppen olyan győzelmeket aratott, mint a színpadon és parcellen.

Jellemző bizonyos babonás szokások elterjedése is. Minden asszony szívesen foglalkozott a szerelmi jövődölésekkel. A hajadonok, hogy megtudják, mikor mennek férjhez, a házasság pedig, hogy lesz-e szeretőjük és mikor. A hajadonok e célra az Andrásnap előtti éjszakát használták fel és a szent megkérdezésének egészen különös módon kellett történnie. Így például az első feltétel az volt,

hogy az illető leány teljesen meztelenre vetközzék, mert szent András csak így áruja el nekik álmukban, hogy ki lesz a jövődöbeli férjük.

Egyes vidékeken az a szokás is divatban volt, hogy a kíváncsi szüzek ebben az állapotban fejüket a kályha nyílásába dugták és testük többi részét magasra tartották a levegőbe.

Ennek a tipikus férfiörületnek legvilágosabb és legbujább ábrázolását a művészetek, a költészet és festészet szolgáltatják. Ezek szerint az asszonyok azok, kik a férfiakat elcsábítják és ebben az időben minden asszony vulkánja a kéjnek, kikhez nem közeledhetik férfi, hogy el ne égjen a lángjukban. És itt felvetődik a kérdés: vajjon a valóságban is így álltak a dolgok? És a felelet: Igen, akkor ilyenek voltak az asszonyok a valóságban is. Még fontosabb azonban a második kérdés, hogy az akkori általános gáláns világnézet mellett mi volt még az oka ezen jelenségnek?

Ennek megítélésénél három, egymással összefüggő ok jöhet számításba. Az első és legfontosabb az a szexuális szükség, mely a polgárság házassági lehetőségeinek megnehezülésében rejlett. Bizonyos, hogy ez a férfiakat is érintette, de összehasonlíthatatlanul jobban az asszonyokat, mert hiszen a férfiak részére ott volt a prostitúció. Tehát megindult a nők körében a verseny, a küzdelem a férfiert. De semmi sem vezet annyira az asszonyok bujaságának szisztematikus kifejlődéséhez, mint az ilyen nehéz versengés a férfi birtoklásáért.

Ez azon egyszerű tény kihasználásán alapult, hogy a férfi legkönnyebben és a leggyorsabban áldveti magát a női vágyaknak. És miután az asszonyoknak kevés kilátásuk volt arra, hogy a folytonos háboruk által megtizedelt férfiakból férjet szerezhessenek, végül minden eszközt felhasználtak, elsősorban pedig azt, hogy a férfiakat saját érzékiségüknél fogják meg. Minden asszony mindig jókedvű, bájos,

kacér és előlegeket ad a legártatlanabb alkalmaknál is.

Második oka az asszonyok erőszakolt bujaságának ebben a korban a divat erotikus befolyása. Ezt a tényt sem szabad jelentőségében lebecsülni, mert nemcsak átmenetileg és egyes személyeket befolyásolt, hanem közel egy évszázadig az asszonyok legnagyobb részét.

Az akkori nődivat állandó szexuális izgalomban tartotta az asszonyokat. Testüknek túlzásba vitt befűzése állandó nyomást gyakorolt alsótestüknek szerveire. Ez az állandó nyomás, mert hiszen gyakran éjszaka is viselték ezeket a fűzőket, elkerülhetlenül izgatta a nemi szerveket és izgalmukat természetesen a legmagasabb fokig csigázta.

A harmadik ok, a termékenységnek kikapcsolása a szerelemből és a mégis megszületett gyer-

mekek nevelésének a más vállaira való áthárításában lelte magyarázatát. Ezzel kapcsolódott a házasság természetes és legfontosabb összekötő kapcsa, a gyermek. És ahol ez hiányzik, ott pótlásra van szükség. Ez a pótlás pedig a flirte redukált szerelem. És miután férj és feleség nincsenek közös érzésekkel egymáshoz kötve, szükséges volt, hogy az asszony mindig újból és újból felizgassa a férfi érzékeit, hogy ezáltal őt magához kösse.

És hogy ugye ezekben az esetekben, mint az előbb leírt versenyküzdelmekben nem maradnak meg az asszonyok az üres póznál, a dolog természetében rejlik. Ezen szerep lelkiismeretes végrehajtása végül a legelpuhultabb érzékeket is felhangolja és lángba borítja a vágyakat. Természetes tehát, hogy a legtöbb asszonynál a játék rövid idő alatt valósággá válik. (b-r)

M A R G I T

— Novella — Irta: Ifj. Kubán Endre —

1.

Vendéglőben ismerkedett meg vele.

Barátai mutatták be. Olyan volt, mint valami ázott veréb.

Csendes, szerény hallgatag. Boldog volt, hogy foglalkoznak vele.

Akkor még nem gondolta, hogy szerelem lesz a dologból.

Legalább is a leány nem.

2.

Margit, Margitnak hívták eredetileg is, évekké előzőleg lépett erre a szomorú pályára.

Kénytelen volt.

Élete olyan volt, mint egy ponyvaregény, mint ezer tréfáskedvű utcaleány elbeszélése, amikor megkérdezik, hogy mi volt, mielőtt idejutott.

Apja református pap, anyja volt alispánnak leánya. Fiatal, tizenhét éves fejjel szerelmes lett egy ügyvédecskébe, aki elcsábította.

Margit szégyelte magát szülei előtt és elsökött hazulról. Állást nem kapott, hát arra a sorsra jutott, amire az elmúlt század elcsábított leányai kerültek.

Ucaleány lett.

3.

Kedves, szelid modora miatt, még a kolleganői is szerették.

Állandóan hallgatag volt és ha valaki tréfát mondott, akkor engedelmesen, jólelkűen nevetett.

Énekelni csak a legritkább esetben szokott és olyankor mindig halk, bánatos székely dalokat dudolt, miközben könnyek lepték el szemét.

Mert az élet csak elhomályosítani, de végleg kitörölni az emlékeket nem tudja soha...

4.

A vendéglőben sokat ittak.

Pista táncolt is a Margittal.

Szépen táncoltak mindketten. Megtapsolták őket.

A tánc után Pista elkapta Margitot és tréfásan szájon csókolt. Azután együtt mentek el a vendéglőből.

Szállodába mentek.

Akkor szerette meg Pista amikor Margit nagy szégyenkezéssel vette le bluzát, szoknyáját és amikor megkérte, hogy forduljon el, mert kombináját is leveszi.

Akkor este különben is egyik meglepetés érte a másik után. Margit nem szerette a trágár mozdulatokat, de a szerelemben annyira és olyan hévvel adta át magát, hogy meglepetésében az előírányzott összegnek háromszorosát adta a lánynak.

5.

Megkérdezte Margittól, hogy hol lakik.

Másnap kereste a lakását. Nem volt otthon.

A háziasszonynak borraival adott és ez megengette, hogy megvárja a szobájában.

Itt is meglepetések vártak rá.

Margit szobája olyan volt, mint egy kápolna.

Feszületek, imakönyvek.

Amikor Margit hazajött, kedvesen mosolygott rá, de bocsánatot kért, hogy most majd dolga lesz és ok nélkül váratta.

6.

Megtudta, hogy állandó barátja van Margitnak, akitől nem tud szabadulni.

Közbelépett és elválasztotta a leánytól.

Most már csak egymásnak éltek.

Pista szobát bérelt a város másik végén és csak együtt mentek el hazulról. Margit egyedül soha.

Menekültek régi emlékeiktől.

Azután gépelni tanította. Megtanította gyorsírásra is és állást szerzett neki.

Margitból, Pista a szerelme tisztességes, kenyerét megkereső nőt varázsolt.

**Elsőrangú román,
magyar és francia
ételek**

ELITE
KÁVÉHÁZ ÉS ÉTTEREM

Kitűnő italok. Naponta frissen csapolt
temesvári sör. Menü-rendszer. Kis me-
nű 40 lei, nagy menű 60 lei. Szíves
pártfogást kér
Blau Gyula.

A hálás talaj kivirágzott.

7.

Egy napon Pistának az édesanyja jött meglátogatni fiát. Pista bemutatta Margitot édesanyjának is, mint régi jó ismerőst. Az öregasszony megkedvelte a leányt és meghívta magukhoz.

Margit sokáig habozott.

Félt. Nem mert. Tragédiát érzett.

Azután még is engedett Pistának és együtt leutaztak.

Az első este nagy vendégség volt náluk.

Pista Margitot, mint leendő menyasszonyát mutatta be a vendégeknek. És ekkor történt a baj.

Egy városban élt hetyke ur szeméreméretből hangosan régi mesterségbeli nevén szólította Margitot.

állott, de Margittal esett sérelmet már nem tudta helyrehozni.

Margit szegyenében még akkor éjjel csomagolt és visszatazott. Amikor Pista utána ment, nem fogadta és más városba szökött előle.

A régebbi szelid, kedves leány közönséges utszéli rongy lett, aki italért adta oda magát.

Végleg lezülött és amikor ennek híre ment a falucskában mindenki gratulált a szókimondó vitéznek, aki egy jobbsosra érdemes fiatalembert megmentett attól, hogy egy perdita legyen a felesége.

Holott, mint a legiőbb esetben, éppen a szemforgató társadalom prüdsége rántott mélységbe egy jobb sorsra érdemes lelket.

9.

És a krónikás most befejezte históriáját, mert ez volt a fertőből kikerülni akaró szegény Margit szomorú, szomorú nótája...

Óriási botrány lett a dologból.

Pista megverekedett a sértővel. Magán bosszut

Birói ítélet szerint a férj jogosan tarthat barátnőt, ha felesége elzárja előle hajlandóságát és a hálószobát

Budapestről jelentik:

Egy nőtartási per rendkívüli érdekes megállapításra nyújtott alkalmat a központi járásbírószágon dr. Unger járásbírónak. A köztisztviselő férj elhagyta a feleségével közös lakást és megindította neje ellen a bontópört, a feleség viszont ideiglenes nőtartás címén indított ellene pert a járásbírószágon. A férj a tárgyaláson a kereset elutasítását kérte azzal a megokolással, hogy jogos okból hagyta el a családi otthont, mert felesége elzárta előle a hajlandóságát és a hálószobát, nem tett eleget házastársi kötelezettségének. Állításának igazolására tanukra hivatkozott, akiket a járásbírószág ki is hallgatott. A tanuk, legnagyobb részét a feleség barátnői, elismerték, hogy az asszony előttük ismételtén kijelentette, hogy távol tartja magától férjét, mert semmi szükségét sem érzi a házasságban a szerelemnek, az ő életfelfogása szerint teljesen elég, ha a férj és feleség között pajtásági viszony áll fenn, amelyet az azonos érdekek amugyis szorosra kapcsolnak. Az ugyancsak kihallgatott feleség nem tagadta, hogy hasonlókat mondott, ezeknek a kijelentéseinek azonban szerinte komoly alapjuk nem volt és kijelentései inkább csak életbölcseleti jelentőségűek, mintsem valóságos alapuló közlések. Nem is ez az állítólagos magatartása okozta a férjével való viszony elhidegülését.

Férje nem azért hagyta el a családi tűzhelyt, — mondta — hanem azért, mert barátnője van, akivel már együvé is költözött és mindenütt menyasszonyaként mutatja be barátnőjét. Erre az állítására is tanubizonyítást ajánlott fel, a bíróság azonban ezzel az indítványával elutasította és a korábban kihallgatott tanuk vallomása alapján meghozta ítéletét. Az elutasító ítélet indokolása az, hogy a férj a megtagadott házastársi köteleességek folytán jogos okból hagyta el feleségét és így tartási díjra igénye nincs. A bíróság mellőzte a bizonyítást a feleségnek arra az állítására, hogy a férj barátnője miatt hagyta el a közös lakást, mert nem tartotta lényegesnek ama kérdés vizsgálatát, hogy tart-e valóban barátnőt vagy sem. Az ítélet indokolásának ez a része, amely annak kimondásával egyértelmű, hogy a férj joggal tart barátnőt, ha a feleség elzárja előle hajlandóságát és hálószobáját, szövege szerint a következő:

Ha való is, hogy az alperes férj más nővel folytat viszonyt és a különélés ürügye alatt vele össze is költözött, ez hibássá nem teszi, mert annak folytán, hogy a felperes következetesen megtagadta a debitum conjugale-t, alperestől nem lehet kívánni, hogy a nemi életről harmincnyolcéves korában egészen mondjon le.

Palma

Ami az autónál a

(8)

gummi abroncsa

gyalogjárónál a

Palma-sarok!

Benuvo herceg gályája

— Irta: Lisa Honroth-Loewe —

Mikor az ötvenéves Benuvo herceg feleségül vette a 16 éves Madonna Benedictát a Peretti nemzetiségből, egész Genua meg volt lepve. Mert ezideig a herceg minden házassági ajánlatot visszautasított, melyet az ország leggazdagabb családai ajánlottak fel neki. Bizalmasabb körökben gyakran odanyilatkozott, hogy sokkal több férjnek rakott fel szarvakat, semhogy ő maga is ilyen diszt viseljen.

Igy érie el életének ötvenedik évét. Évek, melyek éppen olyan gazdagok voltak a harcok dicsőséges kalandjaiban, mint a szerelemében. Mert a herceg azon a véleményen volt, hogy a háborúk borzalmaival az asszonyoknál pihenni ki az ember — a háboruban pedig a szerelem tulcsok édességeit.

A herceg éppen győzedelmesen tért vissza egy ütközetből, mely őt a Abdul Ranun török pasával való harc közepette Szicília szikláinak mögé vezette és még nem volt ideje arra, hogy a háborús kalandot egy szerelmi kalanddal egyensúlyozza. Hadi flottájával sürgősen haza kellett vitorláznia, mert a velencei tanács fényes fogadtatásban akarta részesíteni őt, a győzőt.

És itt történt, hogy Benuvo herceg, még égve a dicsőség mámorától és éhesen az asszonyoktól való oly hosszú távolléttől, meglátta a 16 éves Benedictát a Peretti házból. A dogepalota felső lépcsőjén állott. A velencei nap arany sugarakat vont fehér gyermekarcára és szőke hajára. Fehér brokátruhája olyan volt, mint valami ünnepélyes virágzás. És ott állt, egy csokor fehér liliummal a kezében egy nehéz selyemszőnyeg kékesarany előtt, mint valami kis, érinthetetlen szent.

Benuvo hercegnek ez a látvány lánggra gyújtotta a vérének. Azzal a hevességgel, aminővel az ellenséget szokta megtámadni, áttörte az ünnepélyes ceremóniát, felment a lépcsőn egészen addig, ahol Benedicta, apjának Giuliano hercegnek társaságában állt.

— Madonna — mondta — nem ajándékozna nekem egyet liliumai közül? A virág az ön kezéből, legyen a legszebb köszönet azért, amit Velence hazatért fiának nyújthat.

Benedicta mámorosan, zavartan a híres férfi hódolata által, liliumait a

nép harsogó üdvözlésének között szórta a herceg fejére, szemeiben a büszkeség, a kedv és csábítás mosolya égett, melyek nem is hibázták el hatásukat a hercegre.

Néhány héttel később megtörtént Benuvo herceg eljegyzése a szőke Benedictával. A fiatal házasság viszszatérték a birtokra, melyet a tanács nászajándékul adott nekik. És mesélték, hogy a herceg szenvedélye nem ismert sem nappalt, sem éjszakát. És mégis, mikor a gyöngéd boldogság egy hete után, a felázadt Carrari város elleni újabb hadjárat kitepte a herceget Benedicta ölelő karjai közül, a büszke férfi először sirt életében.

A szőke Madonna Benedicta egyedül maradt — egyedül az első szerelmes napok viharos szenvedélyei után.

A herceg alig tartózkodott három hélig a táborban, mikor egy este megérkezett egy titkos megbízottja, izzadtan, porosan a hosszú uttól. Egy levelet hozott a hercegnek, melyet elfogott. Ezt a levelet Benedicta hercegnő írta egy Vittorino nevű apródhoz és forró szavakkal emlékszik meg benne azokról a szerelmi gyönyörökről, melyekben Vittorino részesítette őt az elmúlt éjszakákon. Ezt a levelet a herceg bizalmas embere az apród szobájában találta eldugva.

A herceg nem szólt egy szót sem, csak sötét arca halványodott el alig észrevehetően. Az éjszaka sötétségében felnyergeltette lovát és három nap és három éjszakán át lovagolt hazafelé.

Benedicta a délután meleg világosságában ült az ékszerasztalkája előtt, mikor a herceg belépett.

— Ne ijedj meg, Madonna — szólt — az utánad való vágy nem hagyott nyugodni. — Nyujtsd ide a kezedet — a gályám lent vár. Kivezünk a kék tengerre. És egy szerelmes éjszaka, aminőben még soha részed nem volt, jutalmazzon meg hűséges várakozásodért.

A gályarabok behúzták az evezőket. A bárka halkán siklott a sima tengeren. A virágillatos kajútban feküdt Benedicta — meztelenül,

gyermektestének felséges pompájában. Kinyújtotta karjait a herceg után, aki még felöltözve, előtte állt.

— Madonna — mondta a herceg és mosolygó arca maga lett a hideg guny — te nem tudtál élni szerelem nélkül. Egy szeretőt vettél a hitvesi ágyba. Nos, legyen részed annyi szerelemben, hogy meghaljal belé. Husz gályarab, Madonna, legyen a tied. Nekik elég erejük van egy áruló asszony számára. Örülj neki!

És kiment.

Benedicta felsikoltott — de a szó elhalt az ajkain. Az ajtóban ott állt barnán... szörösen... egy szörny, Pietro, a néger, az első rabszolga. És sikoltása elhalt, mikor a néger rávetette magát...

Aztán feltámaszkodott Pietro. Ekkor egy kés szuródott a nyakába, hörögve esett össze. A herceg bizalmas szolgája a kajút ablakán át a tengerbe dobta. És alig tűnt el, ismét jött egy gályarab, a lánc még a lábain, jött le a lépcsőn, szemeiben buja vággyal. A kajútból sikoltás hangzott, de a sikolyok lassan elhaltak és végleg megszűntek, mikor a huszadik gályarabot is elnyelte a mérhetetlen tenger.

— Menj és győzd meg! — szólt a herceg bizalmasához.

És csakhamar ott feküdt Benedicta hercegnő élettelen testét a herceg előtt. Az ránézett, ahogy ott feküdt, az arca iszonyúan eltorzulva a kék halálos erőszakában.

— Dobjátok őt a férfiak után! — parancsolta.

Benedicta hercegnő szőke haja ott uszott a hullámokon. A szolga eloldotta a kis vitorlás csónakot és a herceg beszállt.

Dél felé vitorláztak és többé sohasem hallottak felőlük.

Ez a hely

a MIA Krém számára van fenntartva, amely a dr. Kovács-gyógyszertárában, Timișoara-Fabrica kapható, de a hirdetést nem közöljük, mert mindenki tudja, hogy a MIA KRÉM-nek nem kell már reklám

Parfumeria Kertész Lajos

Legfinomabb francia illatszerek, továbbá szappan, puderek és piperecikkek legolcsóbb bevásárlási forrása.

Timișoara, Gyárváros, Fő u. 31.
(34)

Henry Durand, a mesterdetektiv

— Irta: „PARISYS“ —

(2) — Miért változtam volna? Nekem ez az életem. Képzeld el, titkos találkák, a férj vagy a másik barát nem is tud semmit. Néha legjobb barátom a férj és megcsalom, barátom, megcsalom, mert ő ugyanezt tenné meg velem. Azután azok a kis nők! Legváltozatosabb skálája a szerelmi tornának. Szőke, barna, gesztenyeszínű vagy fekete. Egyik tüzeesebb, mint a másik. Mert tudniillik, ha valamelyik nem bizonyul jó tanítványnak, nem marad hosszúéletű a játék. De nem ám! A mostani például, amint mondtam, szinte lány volt az elején. Még sziszegett is, mikor megöleltem. Két hét múlva barátom, olyan kis nő lett belőle, mintha amilyen elő van írva... Nézd csak, sült gesztenyét viszek neki... kedvenc nyalánksága... a kis perverz bestia rummal leöntve eszi... No nézd már a „Republique“... én ugyanis itt kiszállok, hát igazán nagyon örülök, hogy találkozhattunk édes Georges és még inkább sajnálom, hogy el kell válnunk... viszontlátásra édes öregem... a címem rue Charcot 15. A tizedik kerületben... nézd már vár a kicsi... hü öregem... micsoda pástoróra lesz ebből... csuda formában érzem magam.

— Ekkor történt — folytatja elbeszélését ujdonsült barátom — hogy a vonat megérkezvén, a magát Philippnek nevező egyén kiugrott a kocsiból. A kijárat első lépcsőfokain egy nagyon csinos, csikóbundás nő állott, aki Philipp megjelenésére közelítő mozdulatot tett. Arcát, a magasra huzott gallér miatt nem lehetett látni. A nő megjelenésével egyidejűleg Georges ur is nekiiramodott és a többit már tudja.

— Honnan tudta Ön — kérdeztem — hogy Georges urnak is köze van a hölgyhöz? A beszélgetésből ugyanis semmi ilyesfélét kivenni nem lehetett.

— Egész egyszerű. Georges, akit különösen jól figyeltem meg, nagyon jót mulatott az egész elbeszélésen, csak amikor ahhoz a bizonyos rumos gesztenyéhez értek, komolyodott el. Én már akkor tudtam, hogy baj lesz, mert előzőleg, még Philipp közbelépése előtt, Georges nagyobbacska csomagot vett elő zsebéből és midőn kibontotta, láttam, hogy gesztenye van benne. A csomaga mellett még egy mappát is láttam, melyben három művészi kiállítású fénykép volt. Látszott az egészen, hogy egy figyelmes férj viszi haza szeretett nejének.

— Mindez nagyon szép, de egy csomag gesztenye még nem helyes következtetés arra nézve, hogy azért, mert a barát szeretője rumos gesztenyét eszik, azért a marónit cipelő ur mindjárt a megcsalt férj kell legyen?

— Már látom, hogy maga előtt nem tudok titkolózni — nevetett a barátom. — De ha ezt megmondom, mindjárt elmegy az illúziója a magamfajta foglalkozású emberekkel kapcsolatosan. Az egész tudniillik, nagyon egyszerű, mint a legtöbb hasonló munka, csak nagy feneket szokás keríteni a dolognak. Azon a fényképen én ugyanis, különböző pózokban egy... csikóbőrbundás hölgyike volt lefotografálva. Ez a hölgyike pedig isszonyuan hasonlított arra, aki történetünk végén a kijáratnál

megjelent. A végkövetkeztetést egy pólyásbaba is elvégzi. Na ugye? Nő de nem baj. Mesélek én magának ennél külön eseteket is. Legyen mindenestre szerencsém. A Rue Réaumur 19 szám alatt lakom. Mondjuk holnap este, vacsora után... egy fekelére... rendben van? ... helyes... azaz bocsánat... el is felejtettem bemutatkozni...

Amíg ez itt elmondottak történetek, már a bárt odahagyva, a külvárosok felé sétáltunk. A bemutatkozást mindketten elfelejtettük. Nevem kimondására azonban már nem kerülhetett sor, mert a bőbeszédű idegen, névjegyét kezembe nyomva, egy utolsó „viszontlátásra“ felkiáltással már el is tűnt az egyik sarok mögött.

A névjegyen ez állt: Henry Durand, magánnyomozó.

Igy ismerkedtem én meg Henry Durand-val a mesterdetektívvel.

Brantome: Az órarugónak és az asszonynak nem szabad berozsdásodni...

Egy szép és fiatal özvegyasszony, alig lehetett még harmincéves, tréfálkozott és kacérkodott lovagjával, egy ifju nemessel. Miközben lóra szállott, ruhája valamiben megakadt és egy helyen végigszakadt. Ekkor így szólt hozzá:

— Látja, mit csinált most megint, elszakította az aljamat.

— Óvakodnék megbántani — felelte kétértelműen az ifju — tulságosan szép holmi az.

— Honnan tudja vágott vissza kacéran az asszony — hiszen nem is látta még.

— Mit, még tagadja — vitte tovább a szót az ifju — vajjon gyermekkorában nem-e láttam százszor is, mikor a homokban hancuroztunk?

— Igen — felelte az asszony — de akkor még fiatal volt és csupasz és semmit sem tudott a világról. Ma azonban, mikor tekintélyes bundával van felszerelve, egészen másképpen néz ki és Ön sohasem ismerné fel.

— Mindenesetre — nevetett a férfi — még mindig ugyanazon a helyen van és azt hiszem, könnyű szerrel megtalálnám.

— Rendben van — hagyta helyben az asszony — a szállása nem változott meg, ámbár az uram sokat cibálta ide-oda, többet lóbázta talán, mint Diogenes híres lámpáját.

— Ugy? — érdeklődött a férfi. — És mit csinál most, hogy senkisem cibálja?

— Az a sorsa, ami az olyan órának, melyet elfelejtene felhuzni — felelte az asszony.

— Vigyázzon — vetette ellen az ifju — nehogy úgy járjon, mint az az óra, melynek a hosszú téllenségben berozsdásodik a rugója.

— A hasonlat sántít — mondta a hölgy — mert azok a rugók, amelyekre ön gondol, sohasem rozsdásodnak be és mindenkor tettre készek.

Az orvosság

— Irta: „BABY“

— Áááá...

— Rendben van. Tessék most a nyelvét mutatni. Semmi. Drága művésznő, magának abszolút semmi baja Torka rendben. Gyomra kifogástalan. Szíve, tüdeje, veséje, mája, méhe, mindene normális. Végtelenül sajnálom, hogy nem kezelhetem. Azaz pardon... nagyon örülök, hogy egészséges. A kegyed „beteges tünetei“ nem egyebek kedélyhullámszerűsége. A hullámverés jelenleg a nadírt érinti. Menjen szépen haza, mosolyogjon az urára és... meglátja el fog minden mulni.

Ellen Trudis, jelenleg Wagnerné kétkedve nézett a fiatal doktorra. Abban a percben nem volt nagyon erősen meggyőzve a fiatal orvos generáció tudásáról.

Hm. — Hát... szóval Ön azt mondja, hogy semmi bajom. Talán jó lenne ha még valamint elmondanék...

Pár percig mérlegelte a helyzetet. Napernyőjével lassan rajzolta a szóanyag mintáját és mint, aki pontot rak a mondat után, lecsapta ernyőjét és belenézett az orvos szemébe.

— Hát kérem. A dolog ott kezdődött, amikor férjhez mentem. Tudja ugye, hogy az uram már nem éppen fiatal és mondjuk kissé szórakozott. Ezen két okból megfigyelkedezik arról, hogy megházasodott és este... lefekvés után... azonnal elalszik. De mert hanyagnak nem mondhatom, hetenként egyszer észreveszi a mellette lévő, nem üres ágyat. Néhányszor előfordult tehát, hogy emiatt összekaptunk. Akkor kezdődtek ezek a fül és fejugások. Most pedig, pár hét óta, azok az altesti izgalmak, melyekről az előbb beszéltem. — Talán ezzel inkább segítsek önnek a baj felkutatásában.

Az orvos alig nyelhetette le mosolyát, olyan hirtelen perzselődött feléje az asszony pillantása.

— Nos? Mi lehet a bajom? Idegbeteg volnék?...

— Szó se róla! Hanem... Ha lenne szíves még egy percre helyet foglalni, akkor elmagyarázom.

Az asszony letette kalapját és beült az egyik fotó ülésére. Kérdőn és várakozva függesztette az orvosra tekintetét. Még mindig volt valami kihívó ebben a pillantásban. A kabarek ünnepelt divája még mint nyárpolgári direktorné se tudott leszokni

róla. A szende kék szivárványban apró vörös pontok égtek és míg a kékség a szavakat, a démonok apró vörös ablakai a férfit lesték.

Az orvos fiatal volt, izmos és szép. A fehér köpeny még barnábbá tüntette fel a napégette arcot és még villogóbbá éhes, fiatal férfiszemeit.

Méretegették egymást. Mindketlő tudta, hogy a másik mire gondol. As orvos ugyan még mindig csak a páciensét látta benne, az asszony, már a férfit.

— Ha megígéri kedves művésznő, pardon, nagyságos asszonyom, — az asszony legyintett, mint a ki nek mindegy, — hogy mindent úgy vesz, mintha orvos, vagy egy őszinte testi-lelki jóbarátja mondaná, akkor megmagyarázom mi a baja.

Az asszony csak biccentett. Dr. Krall hátratámaszkodott és kezét összekulcsolva kezdett a magyarázatba. Rengeteg latin szó volt benne, — több mint kellett volna, Ellen Trudis csak táncolni tanult és énekelni, latinul nem. Nem értette. Csak a végén suhant fülébe egy szó, ezt már, így már ismerte.

...tehát az ölelés hiánya.

Pár pillanatnyi csend feszült köréjük. Az asszony befelé bujkáló mosollyal fürkészte az orvost. Aztán lassan, feleszmélve, egymásra vetette térdeit, raffináltan, úgy, hogy egy villanásnyira előbukkanjon rózsaszínű combja.

A férfi szeme megbotlott benne. Kezdte észrevenni a páciensben a nőt. — Arcán a pénzeszsákokat férjé kovácsoló mosoly égett. Ajkain, vörösen izzott a színpad szülte szenvedély. Alakjából az évek során át perzselő kritikus és vágyó szemek eszményit neveltek. Bokái szédítő ivelésétől kezdve haja észbontó vörösségéig minden vágyat serkentett, szenvedélyt tüzelt. Az orvos szeme végig szaladt rajtuk. Már nem tudott Dr. Krall eszével gondolkodni. Vére újra dobogni kezdett, mint deák korában. Ujra csak Krall Gusztó volt, a nők szerelmes bolondja, aki hiába esküdött promócióján szívre tett kézzel szüzességet...

Száraz torokkal próbálta józanul folytatni.

...hogy teljesen tárgyilagos legyenek, az ön vére, az ön temperamentuma, illetve, környezetének be-

folyása, azaz előbbi életének lüktetése, ugyebár... hm...

Belezavarodott. Az asszony mosolya már nyílt harcra hívta. Ha most deák volna, akkor szó nélkül belemarna azokba a gunyosan ivelő ajkakba. Ha most csak Krall és nem Dr. Krall lenne, akkor öltre szorítaná ezt az éhes nőtényt. Borzasztó. Homlokán izzadság cseppek jelentek meg. Agyában egymásra verődtek a vér hullámok, szinte szétrepesztették halántékát. Ugy érezte nagyon nagy a díj a titulusának. Átkozta magában azt a meggondolatlan percet, amikor magabizásában a nőgyógyászatot választotta.

Az asszony szemeiben sűrűsödni kezdtek a sárga lángok. Látta az orvos zavarát. Tudta, hogy ez a férfi ésszrevette benne a nőt. Érezte a felé hullámzó vágy izzását. Fürdött benne. Úgyesen feljebb tolta indiszkrét szoknyáját, karjait a szék támlájához szorítva kifeszítette ágas kodó melleit, aztán kivillogtatta éhes fogait és halkán, szinte duruzsolva felbugott a kacagása.

— Tehát megárt a szolid élet. No ne jöjjön zavarba. Tudom, hogy nem akart megsérteni. Mit tagadja, — magának elmondhatom, hisz orvos! — szemében felfoszforeszkált egy gunyos villanás, — valóban nem élttem ezelőtt ilyen szerényen. Ez már a mi hivatásunkkal jár. Talán a vér is jobban pezseg a rivalda fényében, talán a megivott pezsgők kergették agyunkra a mámort, de ölelünk. Ölelnek azok, akik nem adták el szabadságunkat a pénznek. Igaza van. Az uram öreg. És én telve vagyok vágygal. A lanygos szerelmek csak simogatnak, de nem tudnak perzselni. És mi, az esték rabszolgái égni akarunk. — Ne nézzen rám ilyen rémült tekintettel. El kell modanom. — Vágyom újra vissza a cifra nyomorultak életébe. Nem bírok tisztességes asszony lenni. Férfiak kellene. Fialalok. Tüzesek. Ölelni tudók. Élni akarok!

Az orvos kezei megremegtek a karfán. Tekintete benn lángolt a nő szemében. Az ő testében éppen úgy tombolt a vér, mint ennek a kurtizánnak. Együtt repült a vágy szerén a gondolatuk. És érezte, hogy az, akit ez a nő keres, az benne van. Fialal. Élnivágyó. — Összeforrott tekintetük egy tébolyító láng-

ban. Egymásfelé hajoltak. Pár centiméternyire volt ajkuk egymástól. Forró leheletük összefonódott. Észbontó percek.

— Igen, élni akarok! Jogom van hozzá Fialat vagyok és szép. Tudom, hogy szép vagyok. Nézze!

Pillanatok alatt letépte magáról drága selyem ruháját, mesés szép csipkés kombinéját ketté hasította és ott állott a maga bűnös, fenséges, kábitó szépségű meztelenségében.

— Szép vagyok ugye!? És ezt a fiataliságot eladtam. Eladtam egy langyszerelmű, ködös szemű pénzfejedelemnek. Oh, nem a név kellett. Nem szegyenlem asszony lány-ságom! A pénz! A pénz varázsa kergetett a limonáde szerelembe. Oh, hogy utálom az átaludt éjjeleket! Oh, hogy vágyom a festék szag és deszka padló, a feslett kacaju és ruzscsókos leányok közé! Oda, ahol nem hazugság a vágy! Ahol nem hazudnak tisztaságot. Ott, ahol mindenki olyan szennyesnek mutatja magát, mint amilyen. Ott, ahol azt ölelem, akit a vérem választ. És annyiszor borul rám vonagló férfitest, ahányszor vágyom reál...

Egész testén végig vibrált egy remegés. Kezeivel belemarkolt kerek, csucsos bimbóju melleibe, testét hátravetette, úgy hogy ágyéka a férfi felé kínálta magát. combjait széíve tette. Himre éhesen, egy extázisban vonaglott az orvos előtt.

Dr. Krall szemeit vércsikok szántották át. Nem bírta tovább, ráugrott erre a pázrásra éhes nőstényre. Karjaiba szorította és rácsapott az egyik kibukkanó mellbimbóra. Az asszony megvonaglott Lehunyta szemeit. Ajkán halkan felhördült a kék.

Lebuktak a szőnyegre Extázisukban márták egymást...

És multak a percek. A sarokban egy mélyhangu álló óra elűtötte a nyolcat. Az asszony nyújtózkodott. Ajkán újra csak egy buja gunymosoly lapult. Széttépett ruháit magára erőszakolta, aztán rávette selyem köppenyét és a férfi mellé lépett.

— Kis doktorka. köszönöm az orvosságot. Maga a negyedik specialista, aki ezt a gyógymódot alkalmazta. Nagyon meg vagyok elégedve az új kezelési irányokkal. Hiába, maguk új orvosok többet tudnak, mint a régiek!

A házasság.

— No és hogy izlik a házasság. Paschkelesz ur?

— Ne is kérdezze, kedves barátom! A nagyszerű házasságból az lett, hogy a hozományt a javamra irták, de a menyasszonnyal megterheltek.

Valami a harisnyákról

A harisnya színe a lábak előnyös hatása tekintetében nagyon fontos.

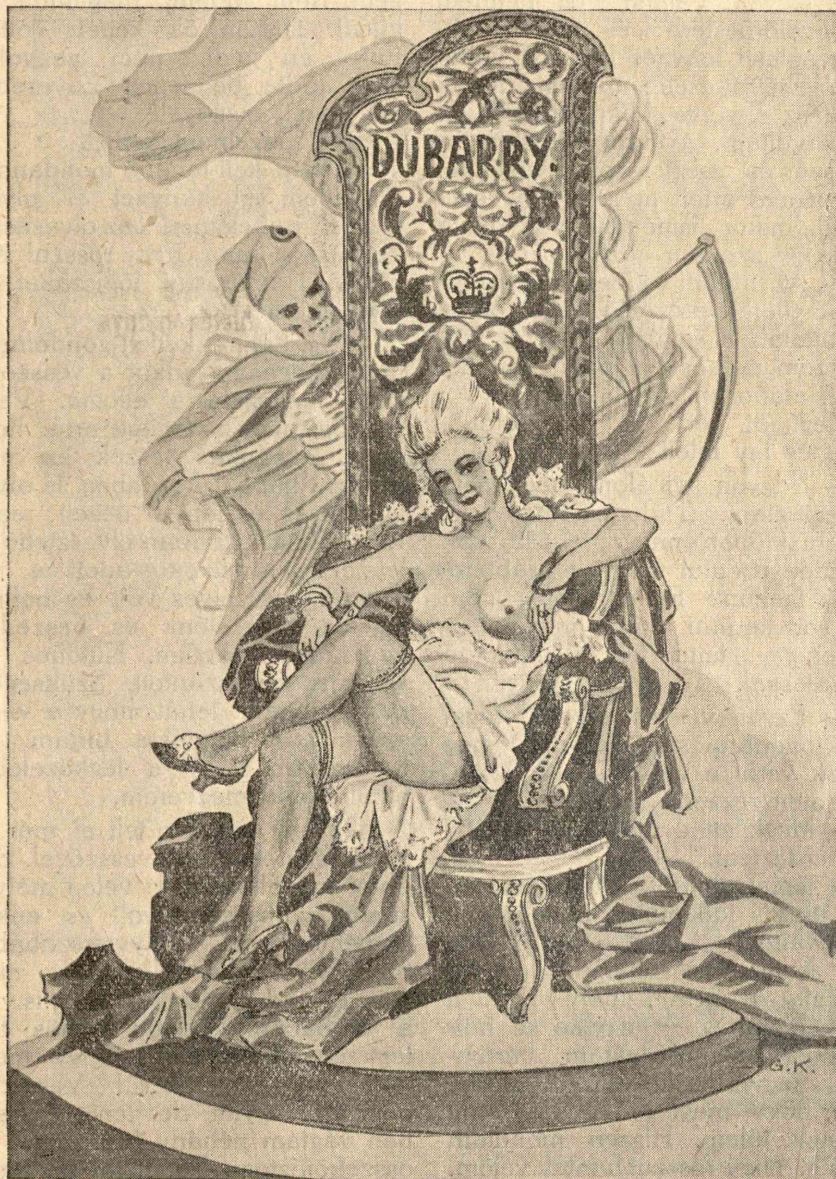
Nagyon világos harisnyák erősebbnek tűntetik fel a lábat, a sötét árnyalatok megválasztásában is nagyon elővigyázatosnak kell lenni.

Legjobb az ismét közkedvelté lett napégetett szín vagy pedig a tompa barna. Fekete harisnyát is sokat látni újabban. A jó alaku lábakat ezek tüntetik fel a legkarcsubbaknak. Akinek szép bokája van, az a harisnyán alkalmazott ékkel még előnyösebben kiemelheti. Erős lábszá-

raknál nagyon ajánlatos az ékkel el-látott harisnyák viselése.

Kimondottan divatos harisnyák viselését, feltűnően beleapplikált más-színű részekkel, vagy beleszőtt á jour mintákkal csak a nagyon kar-csu asszonyok engedjék meg ma-guknak.

A harisnyáknak mindig kifogástalanul kell állaniok. Egy eltolodott varrásu harisnya szétrombolhatja egy asszony egész összhátását. A haris-nyának úgy kell hatnia, mintha a lábra öntötték volna.

KORBÁCSORGIAK

EGY FIATAL LEÁNY FÉRFIURALOM ALATT

Gyakran meg kellett szidnom. Ilyenkor mindig bűnbánónak mutatkozott és javulást ígért, de a következő napokban ismét figyelmen és rest volt, végül pedig teljesen engedetlen. Kénytelen voltam tehát szigorúnak lenni, csak nem engedhettem, hogy saját akaratá legyen. Valami volt bennem a nevelőmesterből és szentül hittem a testi fenyítés hatásos voltában. Esetről-esetre minden fiúnak jót tesz a verés. Mikor még Etonban voltam, gyakran éreztem a vesszőt és megvagyok győződve, hogy nem ártott nekem. Egy este tehát, mikor ismét nagyon lusta volt, így szóltam hozzá:

— Az utóbbi időben nagyon figyelmetlenül dolgoztál, ma pedig egyáltalában semmit. Nagyon haragszom rád és ha nem változol meg, alaposan elfoglak verni.

Megijedt, vérvörös lett, rábámult és így felelt:

— Nagyon sajnálom, hogy megharagítottam. Tudom, hogy az utóbbi időben nagyon lusta voltam, de ezentul szorgalmasabb leszek. Igazán! Remélhetőleg nem fog sor kerülni arra, hogy megverjen — tette hozzá könyörgő pillantással.

— Ez a viselkedésedtől függ. Ha továbbra sem tanulsz, meg foglak verni a vesszővel.

Ijedten rezzent össze.

— Megizlelted már a vesszőt? — kérdeztem.

— Ismét elpirult, lesütötte a szemét és kis idő múlva halkán folyt az aikairól:

— Nem, még soha, de... — elhallgatta a nevet, mely már a nyelvén volt... — egyike a hölgyeknek, akiknél laktam, háromszor megvert a kezével a popómon, hogy megtegyem azt, amit követelt tőlem. Hiszen mondtam Önnek, hogy rosszul bántak velem.

Nevelve jegyeztem meg:

— Ez nagyon meglep. Én sokkal büszkébbnek tartottalak, sem hogy egy nőtől engedd magad. És még azt mondd, hogy elmúltál 14 éves?

— Nyugtalanul mozgolódott a széken.

— Ön... Ön... nem... ért... engem. Nem tudtam magamon segíteni. Hiszen ők ketten voltak. Ön... én pedig nem vagyok... Nem tudta befejezni. Zavarodottan nézett maga elé.

Ismét nevetnem kellett.

— Nem kell tovább mondanod! Elővettem egy könyvet és olvastam. Ő is belemerült az olvasásba, de látszott rajta, hogy rosszul érzi magát. Hamarosan jóéjszakát kívánt és lefeküdt.

Az ijedtségre kellett gondolnom, mely szegény Frankot a vesszővel való fenyegetésre elfogta. Valószínűleg nem számított arra, hogy olyan energikus leszek és még néhány nappal később is olyan különösen és lopva nézett reám. Lassanként azonban elvesztette féltelmét és ismét okot adott a panaszára. Szeszélyes volt és hallgató, hol meg élénk és beszédes, gyakran engedetlen. Különös viselkedése bosszantott. Szükségnek tartottam tehát, hogy a vesszővel jobb belátásra bírjam. Elhatároztam, hogy a legközelebbi alkalommal megverem.

Még egy hét sem telt el, már ismeretséget kötött a vesszővel. Egy iratot másoltattam le vele, melyre sürgős szükségem volt és mikor bementem a könyvtárszobába, hogy elhozzam tőle, még meg sem kezdte a munkát. Nem is volt a szobában. Nagyon dühös lettem és elhatároztam, hogy megverem mielőtt előkerül. Vesszőm nem volt ugyan, de lent a kertben vágtam néhány friss ágat és összekötöttem. Na, fiatal ur, most érezni fogsz valamit!

Körülbelül egy óra múlva belépett Frank.

— Miért nem készítetted el ezt az iratot? — kérdeztem tőle.

— Nem akarom, hogy mindig terheljenek valamivel — válaszolt szemtelenül.

El voltam képedve, még sohasem beszélt így velem.

— Nagyon engedetlen voltál és szemtelenül beszélsz. Meg foglak vesszőzni — mondtam és elővettem a büntető szerszámot.

Egészen meg volt törve, a füle tövéig piros lett és reszketett.

— Ne verjen meg, kérem, kérem, ne verjen meg! — jajgatott. Könyörögve nyújtotta felém a kezét.

— Engedd le a nadrágodat és feküdj a divány karfájára! — dühösködtem.

— Oh, oh, oh, — könyörgött. — Tudom, hogy büntetés érdemlek, de ne verjen meg. Büntessen meg másképpen!

— Eszemben sincs! Azonnal engedd le a nadrágodat! Még gyáva is vagy?

— Nem vagyok gyáva és nem a fájdalomtól félek. El tudom viselni, de szégyelem a nadrágomat Ön előtt levetni — nyögdecsele.

— Ne légy buta! Azok előtt a hölgyek előtt is megmeztelenítetted a popódat és az még sokkal szégyenletesebb egy fiúra nézve. Tehát előre!

— Kérem, kiméljen meg ettől a szégyentől — könyörgött. Elvesztettem a türelmemet.

— Ha azonnal nem engedelmessz, behívom Wilsont, hogy levetkőztessen és lefogjon, miközben megbüntelek.

— Csak ezt ne! Inkább levetkőzőm!

Elfordult, reszkető kezekkel kigombolta a nadrágtartót és leengedte a nadrágját, aztán odafelelt a divány karfájára, úgy, hogy

egyik oldalon a kezei, a másikon pedig lábujjai érintették a padlót. Popója csinosan felállt a magasba. Nem tudtam megérteni, hogy miért csinált ilyen nagy dolgot belőle. Mégis csak buta volt.

Feltoltam az inget, hogy megmeztelenítsem a popóját, miközben kinosan sóhajtozott, kezeivel eltakartá az arcát és az egész teste reszketett.

— Most mutasd meg, hogy van bátorságod! Meg ne próbálj felkelni, vagy a kezeidet hátrahozni! — szóltam felemelve a vesszőt.

Nyolc ütést adtam neki. Nem voltak erősek, mégis látható nyomokat hagytak hátra és halvány pirral borították a megvert testrészt. Minden ütésnél megvonaglott és egyik oldalról a másikra dobta magát. Aztán vad fájdalomban sóhajtozott és könnyei végigcsurogtak az arcán. De összeszorította a fogait és nem kiáltott és arra sem tett kísérletet, hogy a kezeivel védje meg a popóját. Tényleg bábornak mutatkozott, tekintve, hogy először kapott vesszőt.

Mikor megengedtem neki, felöltözött, aztán megtörölte a szemeit és sóhajtozva ethagyta a szobát. Elraktam a vesszőt és átmentem egy szomszéd birtokoshoz. Csak a vacsoránál láttam ismét Frankot. Miután nem volt senki a szobában, nevetve mondtam:

— Na, Frank, most egy kicsit érzékeny vagy hátul, nem igaz? Miért pirultál úgy el, te csacsi? Nem te vagy az első fiu, aki ezen keresztül megy. Ez szükséges, saját tapasztalatból tudom. Aztán megszokja az ember.

— Valóban? — kérdezte megkönnyebbülve.

Nevetnem kellett. De mert sajnáltam is, egy pohár bort nyújtottam neki. Mikor vacsora után egy karosszékbe ültem és cigarettára gyújtottam, Frank hallgatagon a lábaimhoz ült. Beszélgettünk és csakhamar megoldódott a nyelve. Nem volt dacos és nem haragudott reám. Közvetlenül megkérdezte tőlem, miközben elpirult:

— Leányokat gyakran szoktak vesszővel verni?

— Nem olyan gyakran, mint szükséges volna — nevettem. — De sok leányt megbüntet így az anyja, vagy a nevelőnője.

— Hallotta Ön már, hogy egy férfi megvert egy leányt? — volt a következő kérdés.

— Ezt éppen nem mondhatom,

de nem tartom kizártnak. Bizonyára vannak férfiak, akik megverik a leányaikat.

Megelégedve látszott lenni ezzel a felelettel, mert nem kérdezett többet, hanem gondolkodva nézett a tűzbe. Aztán elment lefeküdni.

3.

Minden jól ment. Frank néhány napig tartózkodó volt és gyakran elpirult, ha ránéztem. Idővel azonban elfeledni látszott a történetet, ismét a régi vidám fiu lett. Engedelmeskedett és nem volt soha rosszkedvű, szorgalmasan tanult és leletta a vizsgákat. A vessző hatalma nagyon különös!

Egy hét múlva ismét Londonba akartam utazni, hogy néhány napot töltssek egy fiatal hölgnél, akit

Maudnak hívtak. St. Johns Woodban élt egy villában. A háztartási költségeket én viseltem. Frank egy kicsit meglepődött, mikor elutazásomat bejelentettem és megígérte, hogy távollétem alatt három órát tanulni fog naponta. Felügyeletével házvezetőnőmet Ewans asszonyt bízam meg, egy érdemes matrónát, aki különböző állásokban már 25 évet szolgált Oakhurstban.

Aztán átmentem Winchesterbe és elértem a délutáni londoni vonatot. Ott kocsiba szálltam és kimentem a Maud villájába. Maud, akivel előző napon közöltem jöveletemet, forró csókokkal fogadott. Nagy hiba, ha a férfiak az olyan nőket, akiket kitartanak, meglepnek.

A csinosan berendezett szalon-

— Rajzolta Elek Hugó —

ban teát ittunk, miközben beszélgettünk. Aztán Maud eltávozott és egy fél óra múlva egyszerű, de elegáns ruhában tért vissza. Csinos, formás nőcske volt, tömött szőke hajjal és kifejező barna szemekkel. Azt mondta, hogy szeret engem és tudomásom szerint elég hü is volt hozzám.

Egy hétig maradtam Maudnál. Egész nap jártunk, vendéglőkben étkeztünk, de legnagyobb élvezetem az éjszakák voltak, melyeket Maud bájai édesítettek meg.

A kicsikének nagy, formás, kemény mellei voltak, csinos, kicsiny rózsaszínű bimbókkal, popója nagy és széles, bőre hófehér és selyempuha. És mesternő volt a szerelmi művészetekben. Rosszul esett, hogy ily rövid idő múlva vissza kellett térnem Oakhurstba, de egy meghívást nem volt szabad visszautasítanom. Felhasználtam tehát a reggeli vonatot és délután két órakor otthon voltam. Meg voltam lepve, hogy Frankot nem találtam a házban és miután egy ideig vártam, leültem az uzsonnához. Nem tudtam elképzelni, hol lehet a fiu és mit csinál. Éppen mikor az utolsó falatnál voltam, kopogtak az ajtón és belépett házvezetőm, Ewans asszony. Nagyon szerettem az öregot, aki öt éves korom óta a házban volt. Eleinte gyermekleány volt mellettünk és jól emlékeztem arra, hogy engem és testvéreimet gyakran megvert.

Hosszas készülődés után előadta, hogy Frank az első napokban jól viselte magát, de aztán a fejébe vette, hogy látogatást tesz az éléskamrában, hogy megízlelje a lekvárokat és édességeket. A cseléd, aki felelős volt az éléskamráért, rajtakapta őt és kiküldte a kamrából. De Frank nem akart menni, majd haragos lett, háromszor a cseléd arcába vágott és megrángatta a haját.

Nagyon dühös voltam, mikor hallottam, hogy Frank milyen nem gentlemanhoz méltóan viselkedett. Feltétlenül verést érdemelt. Bementem a könyvtárszobába és megparancsoltam, hogy Frankot is odaküldjék, ha hazajön.

Körülbelül egy óra múlva belépett és barátságosan üdvözölt. De

látszott rajta, hogy szégyeli magát. Sápadt volt és ideges és nem merte felemelni a szemét.

— Frank, amit rólad mondtak, nagyon elszomorított engem — kezdtem. — Nem akarok arról beszélni, hogy torkoskodtál, habár ez nem illik egy ilyen nagy fiuhoz, de nagyon fáj nekem, hogy anynyira elfeledkeztél magadról és Janet megütötted. Ez gyávaság és férfiatlanság volt. Erdemed szerint megfoglak büntetni. Készülj elő, míg elhozom a vesszőt.

— Szégyelem magam — mondta félénken és élénk pir szállt az arcába — és nagyon sajnálom az esetet. Vártam, hogy meg leszek büntetve. Könnyek szöktek a szemébe és ajkai remegtek. Aztán nem szólt többet, hanem letolta a nadrágját és a pamlagra feküdt.

Felgöngyöltem az ingét és játszani kezdtem a vesszőt. Miután dühös voltam, sivitott a vessző a levegőben és vörös sávokat hagyott a vakítóan fehér bőrön. Frank vonaglott és minden ütésnél felkiáltott. Nem hagytam abba, habár hangosan sikoltozott és kezeit védően nyújtotta hátra. Balkezemmel megfogtam a csuklóit, miközben erősebben csapkodtam a vesszővel. Nyögött és irtalomért esedezett. Felhuzta lábait a testéhez fájdalmában és ismét ellökte magától és egy pillanatra egészen oldalt fordult. De ez a pillanat elég volt ahhoz, hogy egészen merev legyek a csodálkozástól és rémültől. Karom lehanyatlott és a vessző kiesett a kezemből. Megláttam ugyanis valamit...

„Frank“ leány volt. Ez a teljesen váratlan, elképesztő felfedezés egy pillanatra megdermesztett. Miután a vessző már nem táncolt vörösen csikozott remegő popóján, megszűnt vonaglni és keservesen szipogva feküdt.

Néztem félig meztelen testét figyelmesen és csodálkozva kérdeztem magamtól, hogyan lehet az, hogy igazi nemét már az első napon fel nem fedeztem, mikor először vetkőzött le. A széles csipők, farának puha vonalai és a gömbölyűen telt combok egy 14–15 éves leányé voltak. Mikor arra gondoltam, hogy most egy fiatal leányt vertem meg és most a bá-

jait nézegetem, hatalmas izgalom fogott el. És miközben a fejemben ezek a gondolatok és érzések kovályogtak, a kicsike sóhajtozva feküdt a pamlagon. Rögtön tisztában voltam azzal, hogy Frank előtt nem szabad elárulnom semmit. Meg voltam győződve, hogy fájdalmában sejtelve sincs a történetekről. Megengedtem, hogy felkeljen, még akkor is nyögött és könnyei az ajkáig csurrogtak az arcán. Résztvétet éreztem iránta, most, hogy tudtam, hogy leány. Mikor felöltözve állt előttem, csodálkoztam, hogy milyen fíusan néz ki. Hidegen és röviden mondtam neki:

— Most elmehetsz, Frank! Remélhetőleg máskor nem fogsz anynyira megfeledkezni magadról, hogy egy nőt megüssél.

Boldog voltam, mikor már kint volt és végig gondolva mindent attól a naptól kezdve, mikor a házba lépett, most sok minden világos lett előttem, ami eddig rejtélyes volt. Röviddel ezelőtt Frank nagyon szeszélyes volt, valószínűleg akkor lett először rosszul. Nem tudtam elképzelni, hogyan titkolhatta el a női cselédség előtt az áruló jeleket.

Elhatároztam véglegesen, hogy a kicsikét itt tartom magamnál és megőrizem titkát, ameddig neki tetszik. Kellemes volt az a gondolat, hogy mindig egy fiúnak öltözött csinos leány van körülöttem és különösen pikáns lett a dolog azáltal, hogy senki sem tudott a titokról. Az is kellemes volt, hogy ismét megláthatom a bájait, mert elhatározásom volt, minden vétség esetén megvesszőzni, aminek már a gondolatára is forni kezdett a vérem. Eddig nem éreztem, mint más férfiak, különös előszereket a nők verése iránt, de most rájöttem, hogy ezután élvezetet fog szerezni nekem. Egy pillanat alatt kedvelője lettem a vesszőnek.

Ugy döntöttem, irok a barátainak, hogy nem vehetek részt a yachtkiránduláson. Hiszen nem hagyhattam itt egyedül a leányt és most már nem is akartam eltávoznia mellőle.

(Folyt köv.)

**Prima teli hálószobák, nehéz faragott polituros diófa-
ebédlő olasz renaissance-stilben, modern diófa-uri-
szoba olcsón eladó: D O R N, bútorgyár**

Timișoara, III,
Hattyu-utca 47

Szexszuálisanagadó

Olga. A fiu, akitől először engedte magát életében megcsókolni, állandóan azt kérdezi, hogyan lehetséges az, hogy éppen ő lett a szerencsés, minek köszönheti ezt? Bizony nagy naivság kell ahhoz, hogy egy férfi ilyesmit kérdezzen. Sokkal egyszerűbb így adni fel a kérdést: szeretsz? Mert erre már inkább lehet válaszolni. Egy újabb csókkal. Egyébként a nyár elmúlt, itt a tél, az idillnek vége, most már több komolyságot kérünk.

Féltékeny. Ha ön az albérlőre féltékeny és mégsem akar neki felmondani, úgy ez azt bizonyítja, hogy maga is érzi féltékenységeinek alaptalanságát. Orvosság? Csakis a bizalom. Hiszen ha féltékenységeinek komoly alapja volna, úgy a veszedelem akkor sem szűnne meg, ha az illető, akire féltékeny, máshová költözne.

Klárka. Négy fiu vallott már nekem szerelmet és mind a négynek azt hazudtam, hogy viszonszeretem őket. De nem bírom tovább ezt a hazug játékot. Mit tegyek? Megsugom, Klárka. Tanuljon, komolyodjon meg és ha már kezdi az élet mély értelmét felismerni, akkor a problémáját önmaga fogja megoldani azzal, hogy öntudatosan és határozottan egyetlen ideált fog választani.

Tanácsstalan 21. Három éve van állásban és a főnöke most egyszerre szerelmével kezdi üldözni. Azt kérdezi, hogy mit tegyen? Az ön esete sajnos — majdnem tipikus panasz a már igen sok hivatalnokleánynak. Önnek is azt ajánlom, mint már többször e lap hasábjain: igyekezzék a dolgot kedves humorral, tréfás viselkedéssel ellensúlyozni, ne tüntesse fel úgy a dolgot, mintha az ostromot komolyan venné, adjon annak inkább olyan színezetet, mintha csak a szokásos flörtölés lenne szó. Így elejét veszi annak, hogy komoly beszélgetésre, érvelésekre kerüljön a sor. Végül sejtse az illető férfivel, hogy önnek már más ideálja van. Az ilyesmi alaposan le szokta hűteni a férfiak kedvét.

Hamis és természetes erkölcs. Ne haragudjon — de az ön esete kezdi magát tragédiává kinőni. Engedje, hogy megmondjam önnek: ön a saját maga által megszentelt „szüzességben” él, az u. n. „Hymenálnarcissusban”. Mert egyet elfelejt: hogy bizony már nem egészen fiatal. Ön a szüzességének egyre nagyobb értéket akar tulajdonítani, mennél inkább közeledik az aggszüzesség korához és azt hiszi, hogy ezáltal különleges szolgálatot tesz magának és különleges árfolyamat fog elérni a házassági vásáron.

És ha egyáltalán elér a házasságig — amit mi mindnyájan mégis remélünk, akkor az ön férje, ha ön továbbra is ragaszkodik ehhez a nézetéhez, egészen különös ember lehet, az u. n. deflorációs zsidisták köréből.

Egy okos, értelmes férfi a mai életkörülmények között, egy 20 éves felüli leánytól aligha fog szüzességet várni, az olyan leányok szüzessége pedig, akik felül vannak a 25 vagy 30 éven, egyenesen meghökkeníti őt. Önkéntelenül is arra fog gondolni, hogy egy egocentrikusan a szüzességére beállított nőt hódított meg, egy asszonyt, aki mindig a szemére fogja hányni, hogy milyen „értéket” áldozott fel hymenjének odaajándékozásával. Szüzességének erről a túlértékesítéséről pedig ön meg van győződve, amint levegéből látható.

Nem kéllém, hogy a szüzességnek bizonyos értéke van, de nem az a tipikusan túlértékeltség, melyet ön tulajdonít neki. Nem tűnt fel még önnek, hogy a férfiak szívesebben vesznek feleségül egy özvegyet vagy elvált asszonyt, mint egy öregedő, ha mindjárt anatómiailag intakt szüzleányt.

Kétségtelen, hogy a régi erkölcs egyházdogmatikus módja szerint még ma is felmerül néhány emberben a szexszuális érintetlenség követelménye. Még mindig vannak férfiak, akik sokat beképzeltnek maguknak, ha egyszer egy anatómiailag szüzleány esik a kezübe... De csak akkor, ha a szüz egyszersmint fiatal is. Egy öregedő szüz megérett a zárdára, nem hiába gunyolták ki őket minden időben és a világ minden művelt államában. Az aggszüzek 90%-ban alkalmatlanok a házasságra és nem csak maga fog egy tragédiát átélni, hanem ilyesmiben fogja részesíteni a partnerét is.

Különben is kitükröződik nyilatkozatából ez a mondat: Az erkölcs nem más, mint a következményektől való félelem. Csupán mert ön szerint nincs megfelelő óvszer (pedig van)... csupán a gyermektől való félelem...

Forduljon meg, mielőtt késő lesz. Elavult világnézetét dobja sutba, mielőtt 30 éves lesz. Mert ha az érintetlen hymen az egyedüli értéktárgya, melyet a házasságába vinni remél, ez csak egy külön-cöt készíthet a házasságra, aki bizonyára nem fogja önt boldoggá tenni. Az a körülmény, hogy eddig önt senki sem kívánta komolyan feleségül — dacára az intakt szüzhártyának — már gondolkodásra készíthette volna önt.

Madame Gourdan naplója

Gourdan asszony egyike volt Páris leghíresebb kerítőnőinek a 18. században. 1776-ban bezárták, mert d'Oppy asszonyt, egy vidéki nemes feleségét erőszakkal vendégei rendelkezésére bocsátotta, miután azonban magas pártfogói voltak, néhány órai fogóság után szabadon engedték. Hagyatékában több, a lent közölt levelekhez hasonlókat találtak.

M. P.-től. Páris, 1773 dec. 27.

Önnek ellenségei vannak, asszonyom. A rendőrséghez újabb feljelentést tették ön ellen. Félretettem és csak este fogom megmutatni a főnökömnek. Ha négy órakor eljön hozzám megmutatom önnek és megbeszéljük, hogy mit kell tennie ebben a dologban. Higye meg, asszonyom, nem ön az egyetlen, akinek kellemetlenségei vannak. Nekem sem érkezett meg a 25 arany, amit vártam, ami annál kellemetlenebb, mert holnap sürgős fizetésem van. Várom tehát négy órakor.

M. Provencetől, illatszerkereskedő
1774 jan. 2.

Nagy felfedezést tettem asszonyom annak a nemnek használatára, mely az ön jogára alatt áll. Egy összehúzó kenőcsről van szó, mely egy negyedóra alatt hat és egy olyan dolognak, melyet már sokat használtak, a teljesen új és használatlan látszatát kölcsönzi. Egy tégely egy aranyba kerül.

M. L. Páris, 1774 jan. 2.

Holnap jövök. Egy másik leányt akarok, aki meg fog verni. Az utolsó ügyetlen volt és nem értette a dolgát. Eppen eleget fizetek, hogy rendesen kiszolgáljanak. Ami azt illeti, akit én korbácsoltam, vele meg vagyok elégedve. Mondja meg neki, hogy legközelebbi látogatásom tovább fog tartani és sokkal intenzívebb lesz. Ha nem tetszik neki, gondoskodjék egy másiktól.

Mademoiselle Grépaudól, Páris.

Nem akarok többé baletet táncolni Audinotnál, asszonyom. Rugásokkal tanít. Elképzelheti, hogy ez nem szórakoztat bennünket. Sokkal jobban szeretném, ha keresne számomra valakit, aki kitart. Akkor

nagy hölgy lennék és a magam urnője. Tizennégy és fél éves vagyok, ami kárpótlás azért, hogy nem vagyok nagyon szép.

Mademoiselle Eulalietől, Páris

Most egy kitarotom van, kedves asszonyom, akit akkor csálhatok meg, amikor akarok. Tehát mindenkori rendelkezésére állok önnek, csak arra kérem, hogy két órával előbb értesítsen róla. Örökké hálás E.-je.

Madame N.-től.

Én vagyok a legszerencsétlenebb az asszonyok között. Férjem egy 70 éves vén bolond. Nem enged meg semmi szórakozást és nem ad pénzt ruhákra. A legkisebb polgárasszony is jobban öltözködik, mint én, aki 19 éves vagyok és csinos. Elképzelheti, hogy csak a pénze miatt mentem feleségül a vén majomhoz és most semmi hasznom belőle. Ezért bosszút akarok állni és felajánlom önnek szolgálataimat. Megfelelő szabadságom van, kimehetek, amikor akarok, csak valamivel előbb tudnom kell. Talán csodálkozni fog leveleimen, mert nincs szerencsém ismerni önt. Egy barátnőm, akinek ön egyszer szolgálatot tett, tanácsolta, hogy önhöz forduljak, mert bízhatom az ön diszkréciójában.

M. L.-től.

Fiatal koromban sokat éltem és most 55 éves koromban szükségem van valamire, ami érezteti velem férfiasságomat. Ilyen pedig csak egy dolog van: két meztelen asszonyt látni, akik szeretik egymást. Ha ezt meg tudja szerezni nekem, kedden négy órakor ott vagyok önnél.

Mademoiselle Sauvignitől.

Kedves mama, a tisztnek, aki kitarott, vissza kellett mennie az ez-

redéhez. Letelt a szabadsága. Nem tudom, mihez kezdjek, tehát önhöz fordulok. Ön tudja, hogy jó leány vagyok, aki semmitől sem fél és aki mindent megtesz, ha jól megfizetnek érte. Remélem, hogy honorálni fogja ezen elveimet és nem fog megfélemedezni drága gyermekéről...

Mademoiselle Raucourtól.

Asszonyom! Tegnap az olasz színházban egy fiatal csinos személyt láttam az ön társaságában. Ha megtudná nekem szerezni egy éjszákára, hat aranyat fizetek érte önnek. Teljesen az ön R.-je.

Mademoiselle Sophiétől.

Kedves mama! Attól az átkozott pasastól szép dolgot szereztem be. Rettenetes állapotba hozott, soha életemben ilyen beteg nem voltam. Az orvos, aki ma reggel megvizsgált, kijelentette, hogy jó két hónapig dolgom lesz vele. Remélem, hogy segíteni fog és nem hagy magamra. Utóvégre is ezt a sebet az ön zászlaja alatt szereztem. Kérem küldjön nekem két aranyat.

Barbier asszonytól.

Asszonyom! Leányom most az egyszer nem teljesítheti kívánságát. Rögtön a balett után koraszülése volt. Mihelyt felgyógyul, jelentkezni fog önnél és szolgálatára áll.

Mademoiselle Francoisétól, Arpajon.

Asszonyom! Én csak egy közönséges falusi leány vagyok, de nagyon csinos. Árva vagyok és még nem multam 18 éves. A kastély szolgálta hallottam, hogy egy olyan szüzességem van, melyet Párisban drágán lehet eladni és hogy önnél asszonyom, minden aranyat megérek. Megszereztem tehát az ön címét.

Gobeline

kézimunkaüzlet

Timișoara, Józsefváros, Hunyadi u. 16

Elfogadunk mindennemű fehérneművarrást, kötést, függönyök és ágynemű készítését **Schwarz Zoltán** né urnő vezetése alatt. Olcsó azsurozások és endlizések ezenkívül géphimzés. (52)

Ha akarja, csak írnia kell és én jövök a szüzességemmel. Még nem tudom ugyan, hogy mi ez, de azt mondják, hogy ön majd megmagyarázza. Alázatos szolganője...

N... grófnőtől... Páris

Küldjön nekem ma estére két csinos kis leányt. De tehetségeseket és gyakorlott ujjait és nyelvük legyen.

Mademoiselle Lucettétől.

Kedves mama! Ha csak ilyen vén köcsögjei vannak, kérem, ne engem válasszon ki számukra. Az embernek csak fáradsága és baja van velük és végtelen ideig kell kinlódnia egy olyan dologgal, mely inkább egy rongy darabnak látszik, mint emberinek. Az embernek semmi élvezete sincs, csak munkája. Én pedig azt akarom, hogy az életem pénzt és élvezetet is hozzon számomra.

M. T.-től.

Leányom 14 éves lesz. Ha akarja, tárgyalhatunk az elsőségéről. Nem lesz nehéz, megnyernünk a kicsikét. Néhány bonbonnal és hasonló semiségekkel azt lehet vele csinálni, amit akarunk. De néhány előkészületre van szükség, szükséges, hogy mint szobaleányt magához vegye. Jelöljön meg egy időt, elmegyek a leánnyal és elintézzük a dolgot.

Judit, a szende szőke

1915.

A mazuri tavak mellett a magyar csapatok egy hete már pihentek. Messze a frontvonal mögött, egy pár házból, azaz viskóból álló orosz falucskában volt elhelyezve a dandár.

Kovács főhadnagy éppen a parancsokat másolta, amit a brigádhoz, az ezredekhez és a zászlóaljokhoz kellett küldjön. Már 6 óra felé járt, borus, őszi idő volt, korán sötétedett, egész messziről ágyuk tompa moraja hallatszott, s mikor befejezte a dolgát, még utasításokat adott Benő őrmesternek, aztán nagyot ásítva nyújtózott egyet.

A kis szobának az ajtaját valaki kicsapta, Sipos volt, a szolgája. Látszott rajta, hogy nagyon sietett.

— Főhadnagy ur, kérem tesszen már jönni, de gyorsan...

— Hová te, tán itt a muszka?

— Tesszen már jönni... megjött a bordély!

— Mi jött te?

— A bordély, a költöző bordély. Itt áll kint az utcán. Öszt még senki sem tud róla, azért rohantam, hogy főhadnagy ur legyen az első.

Erre már Kovács főhadnagy is kapta a sapkáját és szaladt ki az uccára.

És csakugyan ott állt a bordély, az utcai bordély. A hadvezetőségnek volt a találmánya ez a különös szerzet. Persze csak a tisztek részére, egy szekérre felültetett 3—4 prostituáltat, egy bakát adva melléjük s utaztatta őket a front mögött, fizetést huztak és azonkívül a tisztektől is kaptak, de szigorúan meg volt parancsolva nekik, hogy el kell fogadjanak amennyit kapnak, kérni nem szabad.

Most érkeztek, még fent ültek a kocsin. Hárman voltak. Egy kövér jól megtermett, hatalmas, fekete nő. Egy sovány, kiálló arcú szőke és még egy. Az is szőke volt, alacsony és különös báj áradt arcából. Ott ültek fenn a kocsin, mikor Kovács főhadnagy odaért és megállt a kocsi előtt. Ott ült elől a kis szőke, akiről anynyi báj és szendesség áradt. Kovács főhadnagy felszólt.

— Jöjjön le egy kicsit onnan.

Az kezdett lekászálódni. S amint lefelé mászott, formás kis lábain felhúzódott a szoknya, üde, fehér hus csillant ki.

Kovács főhadnagy már nyolc hónapja nem ölelt asszonyt. Most ahogy ott előtte kicsillant az a kis darab fehér hus — hirtelen minden vére a fejébe tódult. A lány már ott állt előtte.

— Hogy hívják magát?

— Judit! — Egész egyszerűen mondta, halkan, az utolsó betűt már alig lehetett hallani. Így álltak egy ideig, a főhadnagy nem jutott szóhoz. Aztán a leány megszólalt.

— Na jöjjön! Hol lakik?

— Várjon egy kicsit — hirtelen különös ötlet villant fel agyában — én úgy szeretném Judit, ha nem csak egy fél órára jönne, hanem nálam is aludna egész éjszaka, ha nem szólnának senkinek.

A lány hosszasan nézte — Mit csinál maga itt?

A főhadnagy készséggel válaszolt.

— A dandár benső szolgálatában vagyok.

— Van pénze?

— Nem fogja megbánni.

A leány néhány szót szolt a kocsin ülő két nőhöz aztán visszafordult.

— Mehetünk!

A főhadnagy mohón belekarolt és sietve vitte, de már ideje is volt, a szomszédos házakból tisztek tűntek fel. Kovács csak a második házig vitte, ott lakott. Külön kis kamrában, ahol Sipos eddig már vígan ropogó tüzet csinált egy kis bádorgályhában. Mindössze egy ágy volt — de hisz kettő sok is lett volna.

Nemsokára kedélyes meleg terjedt a kis kamrában és míg Sipos teát főzött, a főhadnagy konzervet bontott. A leány egy lapos kis zsámolyon ült a kályha mellett, nagyokat füstölve. A tea kész lett és ketten maradtak.

Most a lány levetette kabátját és gémberegett tagjait próbálta kinyújtani. Szép volt így, ahogy megfeszült, olcsó, vékony kis ruha volt rajta, amit kifeszített két telt melle, csipője formás — de arca volt főleg az, ami megragadta a főhadnagy figyelmét, az egyszerű szépség, az a szendesség, mely élesen élütött foglalkozásától.

Elfogyasztották vacsorájukat és aztán Judit egyszerű közvetlenséggel a főhadnagy ölébe ült.

A tea, a meleg, a lány teste — és a főhadnagy magához szorította, de az csendesesen kibontakozott.

— Várjon egy kicsit, van időnk egész éjszaka. Beszéljünk még. Mit csinál maga itten?

— Mondtam, a dandárnál vagyok.

— De mit csinál ott?

— Benső szolgálat, titkos!

— Oh, az nagyon érdekes lehet, meséljen valamit!

— Dehát erről nem lehet.

— Persze — nevetett fel Judit — ez titkos. És meddig maradnak itten?

Aztán még sokat akart fecsegni mindenféle dolgokról, de Kovács főhadnagy nem ezért akarta, hogy nála aludjon. Ezt tudomására is adta és Judit velközni kezdett.

Szép fehér volt a teste. A kis petróleumlámpa elaludt. A szobában meleg volt, a kis kályhából a ropogó tűz rőt kis sugarakat világított ki.

A nyolc hosszú hónapon át nőt nélkülöző férfi-test mohó volt és ügyetlen lázas sietségében. Judit gyengéden helyezkedett el... és aztán mély, szaggatott lihegésük hallatszott csupán...

*

Már hajnalott, mikor elbucsuztak egymástól, Judit nem bánta meg, hogy a főhadnagnál aludt. És reggel a bordély tovább utazott.

*

Délután Kovács főhadnagy rendes dolgát végezte az irodában, mikor Verbos kapitány benyitott.

— Főhadnagy ur, ön ezzel a parancscsal személyesen a brigádhoz megy, jelentkezik a parancsnokságnál és ugyanott bevárja az ötös huszár divízió futárját, mivel együtt jön vissza.

A brigád 12 kilométerre fektült délre és Kovács főhadnagy lovon hamar odaért, ott egy régi iskola

pajtásával, Kormossal találkozott, ki a brigádnál teljesített szolgálatot. Elbeszélgettek sokáig a régi dolgokon és végül a beszéd a nőkre terelődött.

— Te, Kormos, tegnap nálunk volt a bordély — és elmesélte, hogy Judittal aludt. — Nem jöttek ide? Kormos mosolygott.

— De, ma reggel ide érkeztek, sőt itt is vannak.

— Te, ugye milyen kedves kis nő a Judit? Hol vannak?

— Akarod látni őket?

— Persze, szeretnék beszélni Judittal.

— Hát beszélni vele nem igen tudsz — de gyere.

Már esteledett, homály volt és erős szél fujt. Kormos hadnagy a brigádpáncsnokság mögött elterülő nagy keribe vezette Kovács főhadnagyot.

— Na itt vannak!

Kovács főhadnagy ijedten karolt bele Kormosba.

A bejárat mellett az erős szél három fán három testet himbált. Mindjárt az első volt Judit. Aztán Kormos megmagyarázta.

— Három nagyon veszedelmes kém, a fejük Judit volt, ki délben a brigád adjutánsnál volt, aki rajtakapta, amint egy iratot el akart lopni. Látod, a te szőke szende Juditod. És az erős szélben tovább himbálóztak.

Nárcissus

HENRY DURAND kalandjai:

Jack, a hasfelmetsző életének hiteles története

Elmondja: „PARISYS“

Henry Durand val való első találkozásom után való második napon pontosan megjelentem a detektív lakásán. Ujdonsült barátom furcsa egyénisége mögött sokatigérő kalandokat sejtettem. A történetek alaposan bebizonyították, hogy állításaimban nem tévedtem.

Henry Durandnak nagyon szépen és főleg kényelmesen berendezett lakása volt. A detektív testhez simuló pizsamában fogadott. Rugé kony alakja pompásan érvényesült a kényelmes otthoni öltözkében és az a hihetetlen energia, amely ennek a fiatalembernek lényéből áradt, felvidítólólag és bátorítólólag hat minden társaságában tartózkodó egyénre. Jómagam is szinte percek alatt kerültem ez alá a jótékony hatás alá és amidőn vendéglátóm barátságos mozdulattal invitált meg az előre elkészített teás asztal mellé, határozott jóérzéssel ültem le az alacsony bőrfotőjbe.

A teásasztalon a számovár és

egyéb teáselőkészületek mellett egy vastagabb könyvujságcsomó és kis füzetecske heverték. Csak a könyv címét olvashattam el és meglepődtem, mikor a vörösbetűs cím szemembe ötlött: Krafft Ebing: „Psychopathia sexualis“.

— Nő ne féljen — vigasztalt nevetve házígazdám — nem akarom sexuális fejtegetésekkel traktálni, de ehhez a könyvhöz is emlékek költnek. Mindjárt meg is látjuk, hogyan és miképen.

— Amig én a teát töltöm, lesz szives a „Psychopathia sexualis“ elővenni... ugy... fellapozni a 79 ik oldalon... megvan?... olvassa csak kérem... Tizenhetedik számú megfigyelés...

Olvasni kezdtem:

— Jack, a hasfelmetsző, 1887 december havától kezdődően, 1889 szeptember haváig bezárólag London különböző negyedeiben női hullákat találtak sajátos módon megcsonkítva és kivégezve anélkül, hogy

a gyilkosra ráakadtak volna...

— Figyelje meg az utolsó mondatot — vágott hirtelen közbe Henry — Anélkül, hogy a gyilkosra ráakadtak volna — Folytassa kérem!

— Valószínű, hogy az illető állatias kényszerből először áldozatainak a nyakát vágta le, majd hasukat nyitotta meg és beleikben vájkált. Sok esetben a külső és belső nemi szervekből levágott részeket vitt magával, nyilván azért, hogy azok megpillantása később is izgalomba hozhassa. Máskor megelégedett az-
zal, hogy azokat ott, helyben dara bolja fel. Fel kell tételeznünk, hogy az ismeretlen nem követett el se xuális merényletet perverz ösztöné-
nek e tizenegy áldozatával szemben, hanem ő a gyilkolást és csonkítást a nemi aktussal egyenértékűnek tartotta.

Miután a fejezet itt végetért, várakozóan néztem fel barátomra. Az, a teásasztal tulsó oldalára támaszkodva, összehuzott szemöldökkel

nézett rám. Látszott, hogy gondolatai már valahol messze bolyonganak. Türelmetlen mozdulatokra a gondolalokból felébredtek jellegzetes zavart mosolyával közeledett és mellém huzva a második fotójt, leült.

— Látja öreg Jean, Krafft-Ebing bácsinak nem volt fontos, hogy a gyilkos kilétét évekig titkolta Európának akkoriban legjobb rendőrsége: az angol, csak azért, mert a tettes előkelő rokonokkal birt. Tizenegy emberéletnél többet ért egy degenerált kékvér kéjmészárlása azért, mert ez az arisztokrata, egy éppen olyan husból és vérből való ember, mint ön, vagy én, királyi pártfogás alatt állott. Tizenegy szegény munkásasszony halt meg azért, mert nem merték elfogni a gyilkost. Elképzelheti ennek a rettenetességét? Tudja — folytatta felugorva — valahányszor erre gondolok, borzalmas düh fog el.

— De majd ez a tea lecsillapít... vegyen maga is egy csészét, kedves barátom... így... most pedig fogjunk hozzá a tulajdonképeni történethez.

— Ezek az újságok itt a Jack féle gyilkosságok idejéből valók és megörökítik az annak idején ezen gyilkosságoknak szentelt minden sajtó mozzanatot. Vegyük mindjárt az első. „The Medical Standard” 1887 december elsején kelt száma... Withechapelban — London külvárosában ezen a napon egy rettenetesen megcsonkított női holttestet találtak. A hulla torka egyetlen irtózatossággal volt keresztül szelve és alhasi részei felnyitva, belei kilógtak. A nemi szerveket gondosan kioperálta a tettes. A rendőrség teljes apparátussal nyomoz. Helytelenül követett nyomok. Hiábavaló munka és végül is az egész ügy az elfelejtettek listájába kerül.

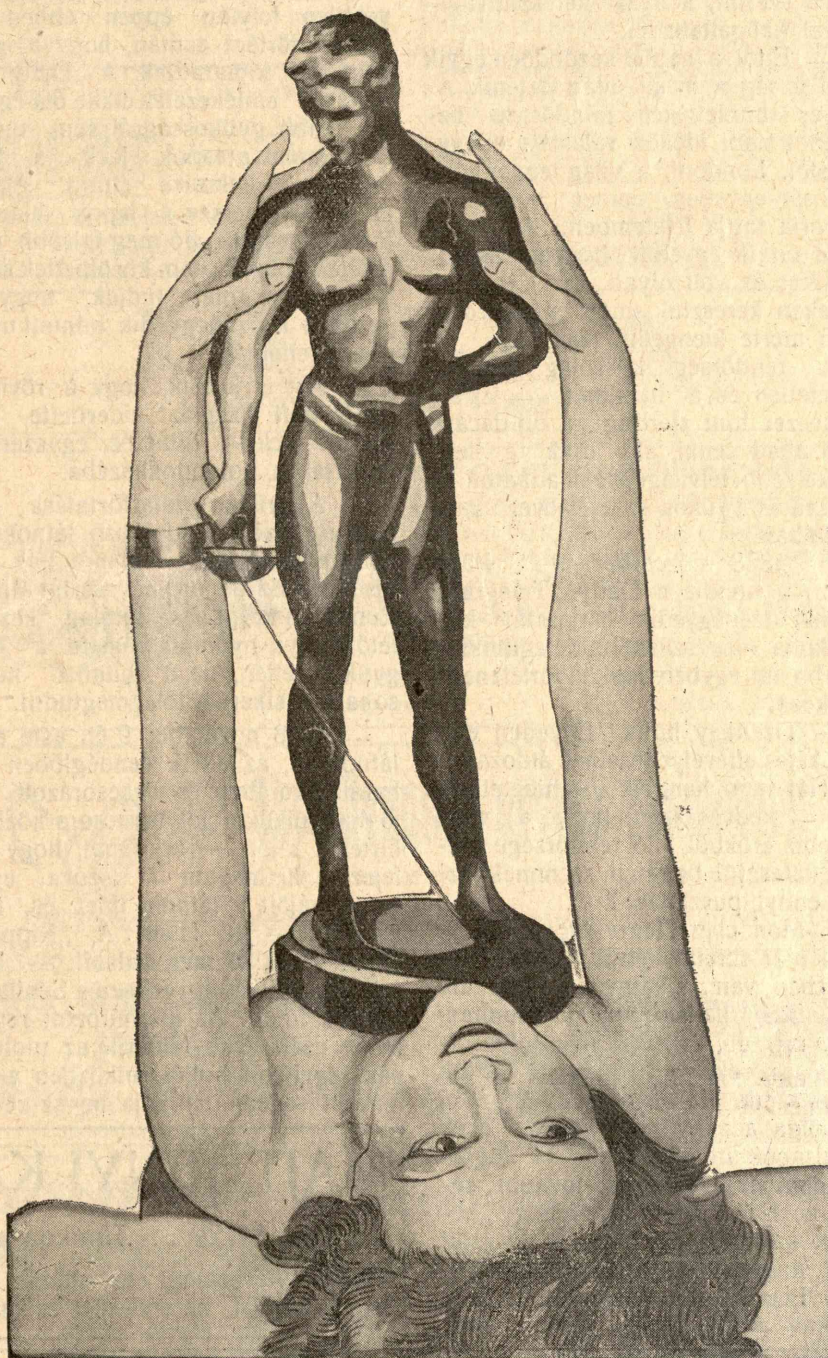
— Hét hónap múlva újabb gyilkosság, pontosan megismétlődő, azonos körülmények között. Az áldozat ismét nő. Minden, amit megállapítani lehet az, hogy a nyakrészeket átszelő vágásnak balról jobbra tartó iránya arra enged következtetni, hogy a gyilkos balkezes. Az a tény pedig, miszerint a nemi részek a többi mellétük fekvő nemesebb szervek megsértése nélkül lettek kivágva, az emberi anatómiában jártas egyén jelenlétére enged következtetni. A második gyilkosság után, mely 1888 augusztus hetedikén történt, két hónap múlva újabb gyilkosság, harmadszor is ismétlődő tünetek mellett. Keresztülvágott nyak, felemelt szok

nyak és kivágott nemi részek. Egy későbbben megállapított epizód: a gyilkos minden áldozata ujjáról lehúzza egy gyűrűt. És mindig a legegyszerűbbet. Ezzel kapcsolatosan felmerült az a lehetőség is, hogy a gyilkos egyúttal fetisista is.

— Az 1888 szeptember 8 án megjelent „Daily Mail” a negyedik bűntény felfedezéséről ír és ugyanazon hónap harmincadikán már az ötö-

dikről számol be. Ezuttal két asszony kellett Jacknek, a hasfelmetszőnek, ahogy már akkoriban az ismeretlen gyilkost az angol sajtó és vele kapcsolatosan az egész kontinens nevezte.

— Két munkásasszony most is az áldozat, miután a Withechapel elhagyott uccái legalkalmasabbak a mészárlások elkövetésére. Miután a két hulla egymástól alig tíz méter-

A győző

nyire feküdt, valószínűnek tartották, hogy az első áldozat segélykiáltásaira előrohanó asszonyt másodiknak gyilkolta meg Jack. Itt már csak a második hulla nemi részei voltak kivágva, míg az első hullán csak egy erőszakos nemi aktus nyomait lehetett felfedezni. Bizonyosnak tűnt fel tehát, hogy az ismeretlen gyilkos, felfedezhetetlenségében való elbizakodottságában ott a helyszínen erőszakolta meg az elsőnek megtámadott asszonyt és második áldozatát pedig ismert biztonságu metódusa szerint, a nyak keresztülvágásával hallgattatta el.

— Ettől a naptól kezdődően egyik gyilkosság a másik után történik. Az egyes büntetteket mindössze tiztizenöt napi időköz választja el egymástól. Londont, a világ legnagyobb városát egyetlen ember borzalmas terrorja tartja félelemben. A férfiek nem merik egyedül hagyni asszonyaikat és volt olyan apa is, aki heteken keresztül még az uccára sem merte kiengedni leányait.

A rendőrség látszólag teljesen tehetetlen és a hatalmas — harmincezer font sterling — díj dacára sem akad senki, aki csak a legcsekélyebb felvilágosítást adhatná a titokzatos gyilkos személyével kapcsolatban.

— 1888 november 9-et írunk már — mondja a Daily Telegraph — ma tizenegyedik áldozatát kéjgyilkolta meg századunk legtitokzatosabb és egyben legkínzótlanebb gyilkosa.

— Tizenegy hulla! Egyetlen ember képes eltévelyedéseinek áldozatai! — Hát nem hangzik ez hihetetlennek — kedves Jean, hogy a világ legjobb erőkből álló rendőrsége éveken keresztül behunyt szemmel nézzen ennyi pusztulást?

— Mon cher Henry vágtam közbe most már türelmetlenül — már másodizben van alkalmam indignáló felkiáltásait hallani, anélkül azonban, hogy úgy én, mint az itt élő olvasottak a legcsekélyebb okot is adtuk volna rájuk. Ha az orvosi könyv el is hallgatja a gyilkos kilétét, ezek az újságok itt okvetlenül el fogják mondani az események további részét is. Miért mondja azt, hogy „behunyt szemmel”? Hiszen a kitűzött díjak, meg a mozgósított rendőrség...

— Igaza van — szakított félbe a detektív — így beszél az, aki nem

tud semmit. Mivel pedig az ön tudatlanságának ezuttal az én szűkszavuságom az oka, meg fog bocsátani kedves barátom, ha még egy ideig a titokzatosság homályába burkolózom, de az események folytonossága megkívánja. Olvassuk csak tovább.

— Egyszóval a tizenegyedik áldozat után már nemcsak a Daily Telegraph és nem csak az egész angol sajtó, hanem a világ összes újságjai hatalmas harcot indítottak a brit rendőrség ellen. Csodálatos véletlen folytán éppen ebben az időben történt azután, hogy a gyilkosságok kimaradtak. A „Daily Telegraph” emlékeztető cikke óta egyetlen újabb gyilkosságról sem tudtak beszámolni a lapok. Jack, a hasfelmetsző egyszerre eltűnt. Abban az időben persze a lapok hiányos informáltságuk, nő meg felsőbb rendeletek folytán nem közölhettek semmit, de ma már tudjuk, hogy a gyilkost a tizenegyedik büntett utáni napon elfogták.

— Azt is ludjuk, hogy a röviden lefolytatott vizsgálat kiderítette, miszerint Jack — örült és egyszerűen bezárták a bolondokházába.

— A gyilkos letartóztatása egy önszuggeszcióval dolgozó látnoknak volt köszönhető, — mondták az újságok. Ez az ur, névszerint Mister Robert James Lees állítólag kezdetől fogva nyomon követte a kéjgyilkos tetteit, de a bűnöző nevét sohasem sikerült tőle megtudni.

— 1888 november 9 én este ez a látnok ur, az egyik vendéglőben ült barátai körében és vacsorázott. A jó hangulatban folyó vacsora közben hirtelen rájött — bocsánat, hogy így fejezem ki magam — szóval egyszerre rájött a látnoki ihlet és felkiáltott: — Jó Isten. A „Ripper” éppen most öl meg valakit. — Ezzel felugrott és egyenesen a Scotland Yardba futott. Az alarmozott rendőrség csakugyan felderíti az utolsónak legyilkolt hullát, miközben a jó rendőri segédlettel járja be az uccá-

kat és egy fiatal, előkelő származásu orvos villája előtt felkiált: — Itt, érzem, itt lakik.

— A rendőrök csak hosszas tanácskozás után mernek belépni a villába. A doktort nem találják ott. Keresztkérdések alá veszik a feleségét, akitől megtudják, hogy férje különös örömét találja az állatok kinoztatásában. Megtudják még, hogy valahányszor Jack gyilkolt, a fiatal orvos sohasem volt otthon.

— Ezalatt megérkezik a doktor. Keresztkérdések a helyszínen, melyek eredményeképpen lassanként előtűnik a tragédia.

— Az orvosnak fogalma sem volt kettős életéről. Egyes időközökben valami furcsa vágy arra késztette, hogy eltávozzon hazulról, de hogy távolléte alatt mit művelt, arról nem tudott felvilágosítást adni. Annyit bevallott, hogy néha, az ilyen kirándulások után, ruháján vérfoltokat vett észre.

— A további vizsgálat azután teljes bizonyossággal megállapítja, hogy Jack „The Ripper” és a fiatal orvos egy és ugyanazon személy.

— Előkelő társadalmi állására való tekintettel azonban nem kerül ítéldő szék elé, hanem egy ideggyógyintézetbe zárják. A Withechapal prostituáltjai pedig nyugodtan tovább vadászhatnak az utcákon.

— Ennyi volna tehát az, amit az újságok tudnak — mondta Henry és az utolsó lapot is a többiekhez tette.

— Krafft-Ebing még ismeretlen gyilkosról beszél, az újságok már annyit bevallanak, hogy a tettest elfogták, mert ezzel tartoztak már a közvélemény köteles megnyugtatójának is. Azt is sejtetni engedik, hogy magas állásu emberről van szó, de mindezt csak nagyon burkoltan és kivonatossan adják tudtunkra. Természetesen az önszuggeszciós ur, ennek nyomozási és főleg látnoki eredményei egyszerűen ügyes riportert ötletek. Jobban mondva megfizetett újságírók pénzalátámasztotta hazugságai.

MAJTHÉNYI KÁROLY vizvezeték, villany- és csatornázás szerelő

Telefon 11-29 Timisoara, III. Doja u. 6 Telefon 11-29

Elvállal vizvezeték, csatornázás és villanyszerelés, házteléfono és gáz-kályhajavítást, berendezést és mindenféle lakatos munkát szolid áron.

Mozielőadás
után a

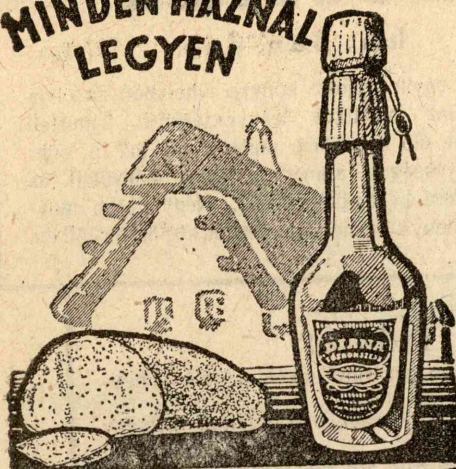
Capitol mozi új éttermében vacsorázunk!

Kitűnő konyha, fajborok, olcsó árak!

(8)

Szíves pártfogást kér: Betuker György tulajdonos

**MINDEN HÁZNÁL
LEGYEN**

HA NINCSEK, AKKOR VEGYEN!

WALTRICH
női és férfi fodrász
Timișoara, Gvárvaros, Fő-ucca,
Kossuth tér 1. sz.

Speciális, tartós hullámosítás,
hajfestés, vízhullám stb. (52)
Nőknek külön bejárat úgy Fő-
uccai, mint a Kossuth-téri ol-
dalon. — Szolid árak

PODRÁTZKY

Műbutorkárpitos, spe-
ciális bőrbutorok
TIMIȘOARA II., Iskola-utca 10
Telefon 206. (31-4)

**Alkalmi
ajándékokat**
legolcsóbban beszerezhet
Joan Dumoniu
órás és ékszerésznél
Timișoara IV. Str. Iancu
Vacarescu 25 (Bemgasse.)

Cehoszlovákia
területén levő olvasóink utbaigazítására
közöljük, hogy a lapban hirdetett összes
könyveket megrendelhetik ugyanazon he-
lyeken, ahol a lapot szokták hetenként
megvásárolni.

Ha szép akar lenni, használjon
Kulka-féle Liliomtej-krémet
Liliom-pudert
Liliomtej-szappant
Kapható kizárólag a Városi Gyógy-
szertárban Belváros.

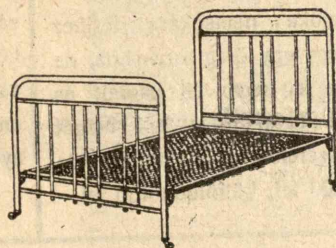
Németországi

olvasóink részére közöljük, hogy a lap
megrendelhető közvetlen a kiadóhivatal
utján is. Negyedévre (13 szám) 6 Marka,
félévre (26 szám) 11 Marka. Előfizetők-
nek a lap 1927—28—29 és 1930-ik
komplett évfolyam, színes kartonba
kötve 25 Marka helyett évfolyamonként
12 M. 50 Pf. kedvezményes árban lesz
szállítva, portóra minden évfolyam után
2 Marka melléklendő. Bán-dor könyvei-
nek az ára 4 Marka, Vera Naplója 6
Marka. Előfizetési összegek legcélsze-
rűbben postautalványon küldhetők, míg
az évfolyamok és könyvek küldése pos-
tán utánvét mellett is szállítható, mely
utánvételes küldemények vám alá nem
esnek. Utánvételi díj 80 Pf. Olvasható
és pontos címet kérünk közölni.

**Kérje mindenütt
lapunkat!**

IGIENA

fest, mos, tisztít

**Sodronymatracok,
vas és rézbutorok**

valamint gyermek és kerti asztalok, székek, padok,
mosdók, összezsukható ágyak erősen redukált
árakban: 40

Bozsák M. és Fia
R. T., Timișoara Tel.: 3-88

Eladási hely: Gyárvaros, Alsó Árok ucca 10.

Árlap ingyen.

Nagy készletek, olcsó árak

Szemüvegek, orvosi rendeletre is

órák, ékszerek és azok szakszerű javítása

"Elvefia" VADÁSZ EMIL Timișoara II. Fő-ucca 36.

**Hó és sárcipők
javítása**

Rácz Andrásnál

Timișoara, I. Str. Primăriei 8

Perzsabőrök fekete, barna, szürke
Csikó Karakül Pézsmá Perzsaláb csak
SKIN szőrmeház

ENGROS Timișoara III. Carol (Hunyady-ucca) 15 Küttl téren Simonis pék mellett.

DETAIL

Vera naplója

Irta: Bán-dor

Egy iskolásleány megkapó színekkel mondja el benne ifju nagynénjénél eltöltött idejét. A napló minden tekintetben őszinte megnyilatkozása egy fiatal leány első szerelmi szárnypróbálgatásainak. Négy darab fényképillusztrációval, kemény diszkötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Bestiák

Irta: Bán-dor

Szerzőnek egyik legjobb könyve, melyben az olvasót a Kelet misztikus leányvásáiraival ismerteti meg. Szinte élő képekben mutatja be azt a sok-sok martiromságot, amivel a fiatal leányokat az embervásáron bestiákká nevelik. Négy darab fényképpel, kemény kötésben, ára 200 lei, külföldön 250 lei.

Egy színésznő emlékiratai

Irta: Bianchini Stella

A színésznő, aki a régi Császárvárosban ünnepelt szépség volt, megírja emlékiratait és leplezetlen szavakkal mondja el benne egész élete regényét. Intim pillanattfelvételek egy nagyvilági nő életéből, forró szerelmek a titkos hálószobákból, ez maga a regény. Nagy alakban, 9 darab tollrajzzal, művészi címlappal, füzve, ára 500 lei, külföldön 560 lei.

Káviár

a legjobb és legnépszerűbb sexuáldományi hetilap mélyen leszállított árban:

1931. I. félév 1—26 szám, 520 oldalon, kemény kötésben, 250 lei,

1931. II. félév 27—52 szám, 552 oldalon, kemény kötésben, 250 lei, a két kötet egyszerre megrendelve 400 lei (960 lei bolti ár helyett).

Megrendelhető: 1928, 29 és 1930-ik teljes esztendő, komplett összeállításban. Külföldről 60 lei melléklendő portóra.

Kató sorozat

Kató, egy urileány vallomásai

Kató, az elkényeztetett fiatal lány megismeri a szerelmet és rabja lesz a legnagyobb emberi érzésnek. Sok forró cselekménnyel megirt érdekes történet. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Kató, mint asz-szony

Katóka nemsokára férjhez megy egy öreg orvoshoz, de emellett vigan éli napjait és két kézzel dobja bele magát a szerelem gyönyöreibe. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

Kató válása

A Kató sorozatot stilszerűen zárja be Bán-dor ezzel az utolsó kötettel, ahol végre is Kató elválík urától, mert arra az öreg orvosnak kézzel fogható bizonyítékai vannak. Ára 100 lei, külföldön 150 lei.

**A három Kató kötet szép, kemény kötésben
300 lei, külföldön 400 lei**

Játék a tűzzel

Kis regény a szabad szerelemről, két elsőrangú novellával kiegészítve. Kemény kötésben, miniatűr forma, ára 120 lei, külföldön 140 lei.

Kapu előtt

Regény a diákéletből, írta: Györy Endre

Sok forró cselekménnyel megirt igazi diákregény, szerzőnek egyik legjobb és legnépszerűbb könyve. Egész vászonkötésben, ára 100 lei, külföldön 120 lei.

Férfivérü asszony

Irta: Sanroli Cador, franciából fordította Dr. Benedek Margit

Egy nő, akiben férfivér kering, egy nő, aki él-hal a férfiért, ez képezi Sanroli Cador, a kitünő francia színműíró forró regényét. Egész vászonkötésben ára 100 lei, külföldön 120 lei.

Félszüzek klubja

A Bán-dor könyvek legújabb 6-ik száma, sajtó alatt van és január hó végén jelenik meg.

Előzetes megrendeléseket a kiadóhivatal már most elfogad.

Gál Manó könyvnyomdája Lugoj. (Lapkiadótulajd. S. Papp)